

Häid kevadpühi!

Ilmub aastast 1999

KESKKNÄDAL

Hind 0,58 €

ISSN 1406-9083

Nr 13 (792) 4. aprill 2012

RAHVA POLIITIKALEHT

Linnad ja vallad: meie juhime Eesti elu!

**Tallinna linnaape
EDGAR SAVISAARE
tervituskõne kohalike
omavalitsuste üldkogul
Tallinna Tehnikaülikoolis
31. märtsil**

Tallinnal on au võõrustada paljude Eesti linnade ja valdade omavalitsustegelasi, kes on siia kogunenud oma üldkogule. See ei ole esimene kord, kus omavalitsused üleriigiliste probleemide arutamiseks kokku tulevad. Linnade Liit, EMOL, aga ka Omavalitsusfoorum on siin varemgi korraldanud oma kokkutulekuid. Seekord tulime kõik koos. Tulime, et küsida üksteiselt, milline on selle aasta Eestimaa poliitiline kevad ja millisena me soovime seda näha.

Aasta algus paljulubav
Streikinud ja miitinguid pidanud on õpetajad, raudteelased, bussijuhid, energeetikud. Valitsus üritas püüdnult seletada, et ühed streikijad olid enam-vähem õiged ja teised täiesti valed. Eriti omavalitsustele pandi pahaks streikijate toetamist. Samuti kuulsime ministritelt, kuidas streikijad ja meelevaldajad olevat peamiselt pensionärid, vene-lased – kõik kokku peaaegu et Eesti riigi vastased. Meedia töötas täistuuri. Kui Tallinnas Vabaduse väljakul toimus õpetajate paljutuhandeline mee-leavalduis, siis avaldas

ajaleht Postimees esilehel pildi tühjast linnaväljakust, kus ainult üksik rulataja pilku püüdis. Nii üritati rahulolematuse koonduvat rinnet lõhkuda. Just streikijate ühisrinne oli see, mille tulemusena hakkas haridusminister üldse rääkima õpetajate palgatõusust, tehes nägu, nagu oleks ta alati nii mõelnud. Just streikijate ühisrinde tõttu lubas peaminister alandada töötuskindlustusmaksu. Seda pole palju. Kuid märk sai maha pandud. Protestijad näitasid, et ühtsuses on jõud, mida ei saa enam ignoreerida. Üha vähemaks jääb inimesi, kes usuvad veel valitsuspropagandat, nagu oleks rahulolematud ainult vene pensionärid. Müüdid hakkasid purunema. Inimestes tekkis usk, et lõpuks ometi suudetakse end kokku võtta ja kokku tulla. Tekkis usk solidaarsuse jõusse.

Oleme omavalitsuste kõrgeim esinduskogu
Me ei ole täna siin siiski protestiitingul. Oleme Eesti omavalitsuste kõrgeim esinduskogu. Meie juhime Eesti elu kohtadel. Kohalik võim on meie kätes. Aga me arvame, et kohalik võim peab olema meie kätes ka meie maakondades. Me nõuame tänasel kongressil maavalitsuste kaotamist ja võimu üleandmist maakondade omavalitsustele. Rajoonide täitevkomiteede kaotamisel, paljud veel mäletavad seda, loodeti bürokraatia

vähennemist. Tegelikult on bürokraatia suurenenud. Maavalitsused on muudetud pealinnast mehitud regionaalseteks valitsuspartei kontoriteks, ning samal ajal on kogu valitsuse võim koondatud pealinna. Praegusel kujul on maavalitsused kaotanud oma olemasolu mõtte. Meie tahame maakondlikku võimu detsentraliseerida. Elu maakonnas oskavad kõige paremini suunata maakonna oma esindajad, mitte valitsuspartei kontoritest oma mandaadi saanud emissarid. Me tahame maakonna võimu demokraatiseerida. Maakondades võivad võimu kanda ka parteituid ja valimisliitlased, kes Toompeal pole esindatud. Ühe Toompea-erakonna liidrina loodan loomulikult, et ka minu

**Me nõuame
tänaval kongressil maavalitsuste kaotamist ja võimu üleandmist maakondade omavalitsustele.**

parteikaaslastel osalevad otsustamisel, aga neil peab selleks olema mandaat oma maakonna valijatel. Ükskõik kelle telefonikõnest Toompealt enam ei piisaks. See tervendaks ja tu-

HOIAME ÜHTE! Linnade ja valdade üldkogule tulid (vasakult) Kersti Sarapuu (Paide), Kalev Kallo (Tallinn), Arvo Sarapuu (Järva-Viljandimaa ja Tallinn) ning Aivar Soop (Tartu vald). Foto: Indrek Veiserik

gevdaks kogu Eesti demokraatlikku süsteemi. Kõige tähtsam on, et tahame maakonna saatuse kujundamise reaalsed hoovaldada maakonna inimesi esindavate omavalitsuste esinduskogude kätte. Siis on lootust igal maakonnal, ja siis saab targata lootus ka tervel Eestil.

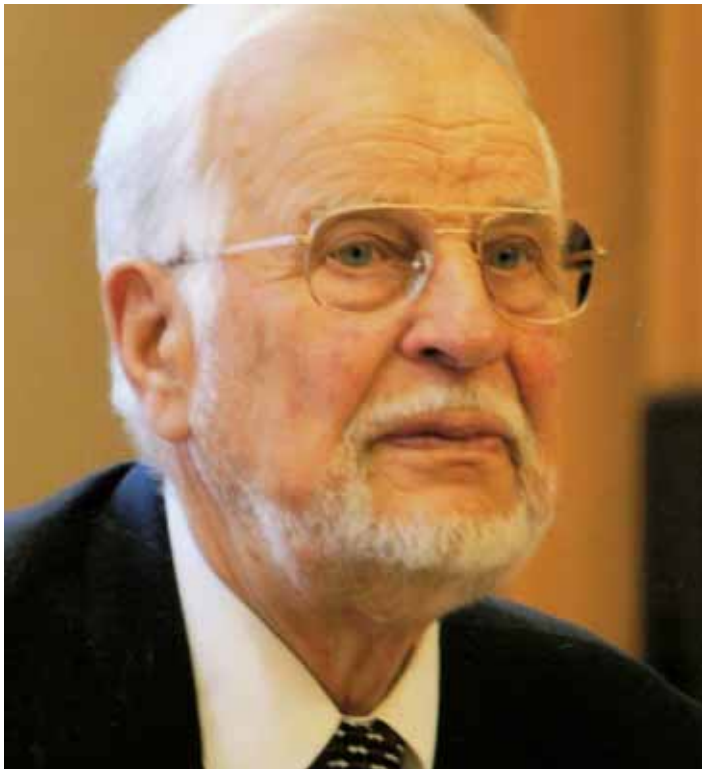
Veevärgiprojektid
Paljud omavalitsused on hädas veevärgiprojektide omaosaluse maksimisega. Tallinn otsustas veevärgi moderniseerimise läbi viia oma vahenditega (meil lihtsalt ei jäänud

muud üle, sest riik võttis meie eest küll kohustused Euroopa Liidu ees, aga ise ei eraldanud meile veevarustuse ja kanalisatsiooni väljaehitamiseks senti ega võimaldanud ka Euroopa Liidu institutsioonidel seda teha). Suuremad linnad saavad veevärgiprojektidega hakkama, kuigi kerge pole see ka neil. Nõrgemate linnadele ja valdadele käib see aga üle jõu. Riik peab selle kulu võtma enda kanda. Ning hüvitama omavalitsustele veevärgiprojektide omaosaluse kulud, kui need on juba tehtud. Mis kasu on Euroopa abist, kui

selle abi vastuvõtmine on seda kõige rohkem vajavatele omavalitsustele tegelikult üle jõu käiv koorem? Me kuuleme palju Eesti riigi pühendumisest e-riigi arendamisele ja interneti pidamisest uueks inimõiguseks. See kõik on tore, aga oleks veelgi toredam, kui Eesti riik tagaks kõikidele oma inimestele ligipääsu kaasaegsele joogiveele ja kanalisatsioonile. See ei ole mugavuste küsimus. See on 21. sajandi lementaarne vajadus.

Loe edasi lk 3

Keskerakond tahetakse mängust lõplikult välja lüüa

Sündinud Eesti riigi eelmise iseseisvuse ajal, 13-aastase poisikesena ja 22-aastase üliõpilasena kaks korda küüditatud Siberisse, saanud lõpuks vabaks 1958, suutsin end siiski teostada ilma NLKP-sse astumata. Taasiseseisvunud Eestis astusin asutajate hulgas Keskerakonda (edaspidises tekstis: KE) ja kuulun sinna tänaseni. Usun, et erakonnad kuuluvad demokraatliku riigikorra juurde. Nad on oma riigi arengut ühtemoodi ette kujutavate kodanike ühise tegevuse vahend ja seadustatud vorm.

UNO KIVIK
Keskerakonna asutajaliige

Taasiseseisvunud Eesti esimene Riigikogu (edaspidi: RK) valimistel kandideerisin Rahvarinde nimekirjas. Kahjuks kogus nimekirja häält vaid ühe koha jagu. Minule antud 286 häält ja koht nimekirja keskpäigas seda kohta saada ei võimaldanud. Mõistsin, et 64-aastasena, laialdase tuntuseta ja ainult pensionäri sissetulekuga pole

mõtet edaspidi enam üritada. Aga ma sain tänuväärse poliitilise kogemuse ja avastasin endas omaduse inimeste ees esineda ning keerulisi asju neile lihtsate sõnadega ära seletada.

Olin aukohtu liige ja esimees
Algaastatel olin KE pensionäride kogu juhataja. 1994. aastal korraldatud üleriigilisel pensionäride suursuurel sain sõna KE esindajana. Muu hul-

gas püstitasin idee, et keskmine pension peaks olema ca 50% keskmisest netopalgast. Vähe-maga ei tulda toime, rohkemat ei saa noorelt riigilt tahta. Mõte on üldiselt omaks võetud, teoks-saamisest aga ikka veel kaugel. Olen olnud peaaegu kõigi seniste KE kongresside delegaat, v.a. Viljandis 1997. aastal. Ometi valiti mind ka seal tagaselja erakonna aukohtu esimeheks. Olin seda ühe ametiaja; varem ja hiljem olen olnud ka aukohtu liige. Lähtusin selles töös eelkõige erakonnaliikmete erimeelsustest tulenevatele konfliktidele lahendamise vajadusest. Olen 20 aasta jooksul kokku puutunud paljude KE juht-figuuridega, sh Edgar Savisaarega. Alati, kui väga tarvis, olen tema jutule pääsenud. Ta on mind ära kuulnud, mõnikord mu ettepanekutega nõus-

tunud (võib-olla olid need ideed juba tema enda peas aega ootamas). Ainult ükskord heitis ta mulle ette, et olen rohkem filosoof kui poliitik. Aga see pole tähtis, peasi et mul on olnud võimalus poliitika kriipsukegi kaasa rääkida ja hiljem teiste omade hulgas omigi püüdlusi ära tunda.

2004. aasta rahulolematuse
2004. aastal tekkis Harjumaa erakonnakaaslaste seas rahulolematuse, mille peamisteks põhjusteks olid inetused Euroopa Parlamendi saadiku-kandidaatide ülesseadmise nn Sütiste tänava valimiskonverentsil ja Vilja Savisaare suunamine RK Kesksuureliidri juhi kohale.

Loe edasi lk 4-5

Juhtkiri

On vaja hoida ühte

JÜRI VÕIGEMAST
Eesti Linnade Liidu tegevdirektor,
Linnade ja Valdade I Üldkogu korraldaja

Laupäeval, 31. märtsil sai teoks esimene Eestimaa Linnade ja Valdade Üldkogu. Loodetavasti märgiline, et ühiselt midagi olulist teadvustada, jätta jälg, mille järgi hiljem ühiselt lihtsam rada leida, ning luua alus, millele edaspidi ühiselt midagi olulist rajada.

Kui ühiskonnas on olukord keeruliseks läinud, hakatakse paratamatult väljapääsu otsima. Algul otsib igaüks oma võtit. Nii lohutav on ju suurel määral mõelda, et olgu teistega kuidas on, aga küllap läheb niisama mööda või laheneb iseenesest. Ehk elame üle? Kolmandad leiavad, et tsentraliseerimine pole andnud ega anna head lahendust, vaid vastupidi – tuleb leida ja pakkuda alternatiivi avamaks uusi sihte, mis seni on kasutamata jätud või kõrvale lükatud. Paljud küsivad täna endalt võib-olla esimest korda elus: huvitav, mis võis olla selle põhjuseks, et kunagi ammu kirjutatud demokraatlikud riigid mingi ühise kogemuse (huvitav millise?) ajal alla Euroopa omavalitsuste harta? Küsi Sina endalt ka.

Mida teha, et läheks paremaks? Kas tõmbuda oma teokarpi ning otsida võtit vaid iseendale või püüda anda endast parim, et probleemide ühiselt lahendusi leida? Ilmselt ei maksa imestada, et erinevad ühiskonnagrupid näevad väljapääsu erinevalt. Need, kelle käes on võim, oluliste otsuste tegemise hoovad ja raha, leiavad, et võimu ja ressursi tuleks veelgi enam enda kätte koondada – sest juba olemas olevast pole ju väljapääsu leidmiseks piisanud. Osa vaatab vargsi oma teokarpi pealt ja loodab, et küllap läheb niisama mööda või laheneb iseenesest. Ehk elame üle? Kolmandad leiavad, et tsentraliseerimine pole andnud ega anna head lahendust, vaid vastupidi – tuleb leida ja pakkuda alternatiivi avamaks uusi sihte, mis seni on kasutamata jätud või kõrvale lükatud. Paljud küsivad täna endalt võib-olla esimest korda elus: huvitav, mis võis olla selle põhjuseks, et kunagi ammu kirjutatud demokraatlikud riigid mingi ühise kogemuse (huvitav millise?) ajal alla Euroopa omavalitsuste harta? Küsi Sina endalt ka.

KESKMÖTE: Tõrjumise asemel tuleb kaasata ja leida endas vahepeal kaotsi läinud võime arvestada ja aktsepteerida. On vaja hoida ühte.

Otsene vastutus oma inimeste ees ja igapäevase elukorralduse eest linnades ja valdades ning tasapisi hääbumise väljajaatest väljapääsu leidmise vajadus tõid märtsi lõpul kokku esimese Linnade ja Valdade Üldkogu. Kokkutulijaid ühendas teadmine, et kohapealsete elanike eluliste huvide ja vajaduste eest tuleb seista koos, ning ka teadmine, et midagi saab ja tuleb teha põhimõtteliselt teisiti kui seni on tehtud. Selleks tuleb kinnijooksnud lahenduste asemel pakkuda omapoolne alternatiiv. Ning seda tehti. Tehti üksmeelselt.

Tõdeti, et Eesti poliitikud seisavad täna kahe põhimõttelise valiku ees: kas vaadata pealt, kuidas asjad jätkuvalt omasoodu kulgevad ning elu suurel osal Eestimaast tasapisi hääbub, või kasutada ära võimalus kaasata kodanikuühiskonna ning linnade ja valdade ühine potentsiaal ja tahe riigi, rahvuse ja kultuuri püsimiseks ja arenguks igas maakonnas.

Esimene valiku kulgu ja seisu me näeme ja tajume. Seda tajutakse ebaõigluseks, millele on küll palju põhjendusi, kuid pole õigustust. Ebaõiglus saab kasvatada vaid kibedaid vilju ega suurenda kellegi usku ega tahet anda endast parimat. Aga endast rohkem anda on vaja, väga vaja, et tervikuna tugevaks tõusta ning tervikuna ja tervena uut väärtust luua. Uut tõusu ei ole võimalik saavutada, kui üks osa potentsiaalset ja võimalustest kasutamata jätta või kõrvale tõrjuda. Tõrjumise asemel tuleb kaasata ja leida endas vahepeal kaotsi läinud võime arvestada ja aktsepteerida. On vaja hoida ühte.

Huvitav, millele toetavad erakonnad oma omavalitsus- ja regionaalpoliitika, et see edaspidi vähegi usaldusväärseks välja näeks? Kas ikka kohapealsetest vajadustest ülesõitmisele, jagamisele ja valitsemisele ning olematuks kahanevale kohapealsele otsustusõigusele? Vaevast, et see enam läbi läheb.

KESKNÄDAL

Address: 10130 Tallinn, Toom-Rüütli 3/5
Tellimine ja levi: 6 177 717

Peatoimetaja Urmi Reinde urmi@kesknadal.ee 6 274 583
Uudistejuht Indrek Veiserik indrek@kesknadal.ee 6 274 571
Toimetaja Tiit Maksim tiit@kesknadal.ee 6 274 573

Toimetuse käsikirju ei tagasta. Kesknädalas ilmunud artiklid väljendavad nende autorite arvamust, mis ei pruugi kokku langeda toimetuse omaga.

Levi AS Express Post ja AS Eesti Post.
Lehte kirjastab MTÜ Vaba Ajakirjandus

NÄDALA NUPUD

Savisaar: Eesti Hodorkovskid

3. aprillil Delfis kirjutab Edgar Savisaar, et Hodorkovski vangistamise põhjuseks polnud äri ja et tema käed ei olnud erastamisel valgema kui teistel. „Venemaal oli teada antud, et äri võib teha ja rikastuda igaüks, kuni nad ei sekku poliitikasse Kremli vastaste poolel. Hodorkovski sekkus, asudes toetama Putini vastaseid, ja järgneski tagajärg. Mees istub kinni... Ning Kremli vastaste parteidel, keda Hodorkovski toetas, on nina vee alla surutud,“ arutleb Savisaar, kuid lisab, et see ei tähenda, nagu Hodorkovski poleks süüdi kõiges selles, milles teda ametlikult süüdistati.

„Aga kui üldlevinud ebaseadusliku praktika eest mõistetakse süüdi ainult üks, siis on tegemist õigusetusega. Eestis on samamoodi,“ üldistab Keskerakonna esimees, ja jätkab: „Annus läks kohtu alla Rahvaliidu ja Keskerakonna toetamise pärast. Rahvaliidu on erakonnana hävitatud. Nüüd püütakse sama teha Keskerakonnaga. Kas järgmistena võetakse ette sotsiaaldemokraadid?“

„Elmar Sepp pandi esimese kohtuastme otsusel vangi kohtusaalis. Veel enne edasikaebuse esitamist. Tema surmapatt oli Kesknädalale toetajate leidmine. Selle tõkestamiseks on Eesti riigileiba söövatele inimestele antud täielik

voli licence to kill.

Samas: Tamur Tsätko (IRL) lahkub omal soovil, üle aasta ei tule prokuratuurist otsust. Andres Jaadla (Reformierakond) jätkab linnapeametis. Ilves on segatud korteriskandaali ja riik on nuumanud tema erafirmat, kuid ta on ikka veel president.“

Savisaare hinnangul on tragikoomiline see, kuidas Eesti poliitilised korruptandid peavad samal ajal ülla näoga võitlust Vene vanglas istuva Hodorkovski toetuseks. „Nad on ju Eestis ise vastutavad täpselt samamoodi opositsiooni toetavate äriteoste ruineerimise eest,“ selgitab Savisaar.

Kesknädalale teada olevalt on Delfi avaldamisel kahjuks autori sõnumi pealkirja tugevalt moonutanud – see oli „Parbus ja Sepp – Eesti Hodorkovskid“. Savisaar autorina ei saanud esialgses variandis kindlasti nimesid pealkirja panema, kuna Hodorkovskite all saab mõelda ikkagi ainult ärimehi ja näiteks Parbus on „kõigest“ suhteliselt väike ametnik ja (aja)kirjanik. Ärimehi ju süüdistati pistiseandmises, kuigi Kesknädal näeb seal pigem opositsiooniliste trükiväljaannete sponseerimist ja toetamist.

Kes on näinud vangi minemas valitsusparteilasi?

See küsimus tekkis, kui 30. märtsil andis Vikerraadiole intervjuu peaminister Andrus Ansip, kes, vastates ajakirjaniku küsimustele, kommenteeris sama päeva hommikul otse kohtust trellide taha viidud äriteoste ja Tallinna linnaametnike kallal toime pandud arvamusel, et tegelikult peaks linnapea Edgar Savisaar mõtlema oma kohalt tagasiastumisele. Peaministri unistusele vastas Keskerakonna aseesimees Enn Eesmaa, kes leidis, et ka peaminister ja tema valitsuse ministrid peaksid vastutama oma alluvate tegevuse eest.

„Kui peaminister soovib Tallinna linna peal tagasi astuda, siis parlamendiliikmena soovitan ka ministritele sama. Keegi peaks võtma poliitilise vastutuse elamislubade skandaali eest, kuriteokahtlustuse saanud kaitsepolitseinike eest ja ka Maanteeametis toimiva eest,“ rääkis Eesmaa. Tema hinnangul langeb poliitiline vastutus just peaministrile, kui ministrid seda enda kanda ei võta.

„Seega peaks valitsusjuht näitama eeskujuna ning nii sõnad kui ka teod kokku viima,“ arvas Eesmaa. Temaga on nõus ka suur hulk tavainimesi, juriste ja sadu netikommentaatoreid, kes ikka veel tahavad uskuda, et Eesti püsib õigusriigina, kussellised „näidishukkamised“ (Vikerraadio „Rahvateenrites“ kõlanud termin) ei tohiks aset leida. Keegi ei taha elada poliitseiriigis, nagu eelmises Eesti Ekspressis märkis Jüri Mõis.

Ka Kesknädal jääb seisukohale, et kohtuotsuseid peaks täide viima alles pärast nende jõustumist – kujutage ette, kui karistuseks oleks surmanuhtlus?!

Reformierakond lubab ühistranspordi erastada

„Ühistranspordi erastamine ei vii mitte kuhugi; nad võiksid siis juba ka tänavad privatiseerida,“ ütles endine Tallinna linnapea Hardo Aasmäe ajalehes Pealinn 2. aprillil, kommentaariks Tallinna volikogu opositsiooni ideele müüa pealinna ühistransport erakätesse.

Tallinna volikogu Reformierakonna fraktsiooni aseesimees Ants Leemets lubas intervjuus ERR-ile, et kui tema erakond peaks linnas võimule saama, siis poleks tasuta transpordist juttugi, vaid lastaks turg vabaks ja korraldataks liinikonkurssid – valitakse erastamise tee. Reformierakond oli ka üks nendest parteidest, kes müüs aastaid tagasi pealinnas võimul olles maha Tallinna Vee, mistõttu kaotas Tallinn kontrolli veemajanduse (ja ka vee hinna) üle.

„Kas korraldada tasuta ühistransport või see hoopiski erastada – need teed tähendavad põhimõtteliselt erinevaid

lähtekohti. Tasuta sõit lähtub tõhususest, ühistranspordi erastamise pooldajad aga lähtuvad tulususest. Erastamise toetajad on nagu tankistid, kes näevad läbi tanki ahta vaateava vaid ühte kitsast, tulususe sektorit ning soovivad seda võimendada,“ ütles Aasmäe.

Kesknädal tuletab meelde, et erasektoril ei ole huvi muuta kõigile vajalikku ühistransporti paremaks. Erasektori huvi on teenida võimalikult suurt kasumit. Erainvestorilt saab küll nõuda, et ta teeks teenuse kvaliteetseks, aga selleks tuleb rohkem doteerida või lasta tal piletihinda tõsta. Praegune elukallidus ja mahajäämus ongi ju laiemalt reformierakondliku „kõige, millel vähegi väärtust“-parseldamise tagajärg. Seetõttu oleksid Reformierakonna Tallinnas võimu juurde saamisel linnaelanikele „kallid“ tagajärjed kiired tulema.

HIIBUSE NÄDAL

KAUBOIKAPITALIST
EHK RAHAL POLE KODUMAAD

Linnad ja vallad: meie juhime Eesti elu!

Algus esilehel

Tulubaasi taastamine

Eesti arengu üks kriitilise tähtsusega küsimus on omavalitsuste tulubaasi taastamine. Asi pole ju omavalitsuste ühendamises ega piirides, vaid selles, et neil pole raha. Meil on ju olemas erineva suurusega ettevõtted, kes saavad hakkama, kui neil on raha. Ettevõtte suurusest olulisem on nende oskus majandada.

Erineva suurusega on meil ka omavalitsused. Ka väike vald võib elada kenasti, kui tal on raha. Meil on omavalitsuste eelarveid aga valitsuse poolt kärbitud määrani, kus suur osa omavalitsusi tööpoolest toime ei tule. Mida nad peavad tegema? Kas soovitama kõigil oma inimestel ümber kolida Helsingisse või Stockholmi või

maksubaas on küllaldane. Meil ei ole omavalitsustel maksubaasi õieti ollagi. Sellele on juhtinud tähelepanu meie oma Riigikohus, sellega seoses on meile teinud ettekirjutusi CLRAE (Euroopa Nõukogu Kohalike ja Piirkondlike Omavalitsuste Kongress – Toim.) jmt rahvusvahelised organisatsioonid. Aga ei midagi. Meile lubati, et Riigikohus võib ka selle aasta eelarve kuulutada õigustühiseks ja põhiseadusvastaseks, kui seal ei ole küllaldaselt arvestatud omavalitsuste huviseid. Kas keegi siin saalis sõandab öelda, et seda on tehtud ja riigieelarves valitseb harmoonia valitsuse ja omavalitsuste eelarvete vahel? Ei midagi taolist, riigieelarve omavalitsuste-vaenulikkus on fakt ja Riigikohus ei tohi selle ees

Kujutagem ette mõnda päeva ilma omavalitsusteta. Näitame, mis saab, kui inimestel äkki ei ole enam ühistransporti, lastehoidu, koolid on kinni, prügi ei veeta jne. See ei oleks kindlasti mitte streik, aga see tuletaks ühiskonnale meelde omavalitsuste rolli, mis praegu on täiesti allahinnatud.

vähemalt Tallinna, kus esialgu veel saadakse hakkama?

Valitsusparteid töötavad välja omavalitsuste reformikavasid ja kaklevad omavahel nende üle. Omavalitsuste mehaaniline ühendamine olevat edasiminekute tee – ühtedele püütakse seda piitsaga ja teistele präänikuga selgeks teha. Keegi ei küsi: kuidas omavalitsused ise oma tulevikku näevad, millised on nende tulevikukavad? Maailmas on küll nii suuri kui ka väikesi omavalitsusi. Kõik saavad hakkama – kui nende

silmi kinni pigistada.

Maksubaasist

Omavalitsuste oma maksubaas tuleb samuti läbi vaadata. Praegu ei saa omavalitsused ettevõtluse arendamisest midagi. See ei ole sugugi ainult Tallinna ja siinse Reisisadama küsimus. See puudutab igat linna ja valda. Kuni omavalitsusel puudub rahaline side tema territooriumil tegutseva ettevõtlusega, seni ongi hädas nii ettevõtlus kui ka omavalitsus. Ühelt poolt on iseseisva mak-

subaasi loomine tee omavalitsuste tegeliku sõltumatuses suunas. Teisalt muidugi oleks see oluliseks hoovaks terve majanduse käivitamisele. Kohaliku ettevõtluse jõud on seni soikus, sest omavalitsusel pole motiivi seda toetada.

Nõudmised kuuldavaks

Alustasin streikijate nõudmistele kuulda võtmisest. Omavalitsuste toetus streikijatele oli määrava tähtsusega. Kuid ka omavalitsused ise peavad oma nõudmised kuuldavaks tegema. Paraku paistab, et Ansiipi valitsusele teistmoodi polegi võimalik enam midagi kuuldavaks teha kui streikide

ja meelevaldustega.

Omavalitsuste jõud on meie inimläheduses. Toompea loodud kuvandi järgi istuvad omavalitsustes aga väetid ja mõttetud vennikesed, kellest pole kellelgi sooja ega külma. Me peame purustama ka selle müüdi. Kujutagem ette mõnda päeva ilma omavalitsusteta. Nii nagu Ameerika avalikkus hakkas olukorda alles siis mõistma, kui seal toimusid aktsioonid „Päev ilma immigrantideta“. Näitame, mis siis saab, kui inimestel äkki ei ole enam ühistransporti, lastehoidu, koolid on kinni, prügi ei veeta jne. Euroopal on olemas kogemus,

kuidas on riikidel saada hakkama ilma valitsuseta. Belgias ei olnud valitsust poolteist aastat, aga kõik olid rahul, sest omavalitsused tegid tööd ja inimesed said kätte teenused. Mõelge korra, kuidas oleks meil, kui Stenbocki maja oma ukseid sulgeks – pole tähtis, kas seest- või väljastpoolt. Arvan, et üsna hästi saaksime hakkama. Kui üheks päevaks sulgevad oma ukseid aga linnade ja valdade kontorid, siis saavad kõik aru, milline roll on inimeste jaoks omavalitsustel. Proovime järele. See ei oleks kindlasti mitte streik, aga see tuletaks kogu ühiskonnale meelde omavalitsuste rolli, mis

praegu on täiesti allahinnatud. Septembrikuu oleks päris hea kuu, millal minna sügispuhkusele. Uskuge mind, Eestile oleks sellest kasu. Ja pärast seda lõpetatakse võib-olla ka Toompealt meile ülevalt alla vaatamine ning ehk tahetaks meid mõnikord isegi ära kuulata. Meie koosolek täidab oma ülesande, kui moodustame siin omavalitsuste vahelise töörühma selleks, et läbi viia protestiaktsioon „Päev (aga võib-olla ka mitu päeva) ilma omavalitsusteta“.

Edgar Savisaar

Üle Eesti tuli kokku 135 omavalitsust

31. märtsil toimus Tallinna Tehnikaülikooli aulas Eestimaa Linnade ja Valdade Üldkogu, mille kokkukutsumise idee sündis Tallinna omavalitsusfoorumil. Kokku oli esindatud 135 omavalitsust (226-st) ja kohale tuli ka rohkesti huvilisi.

Tervitustega esinesid regionaalminister Siim-Valmar Kiisler, Tallinna linnapea Edgar Savisaar, SDE peasekretär ja Riigikogu fraktsiooni aseesimees, Rakvere linnavolikogu kultuurikomisjoni liige Indrek Saar, Euroopa Nõukogu kohalike omavalitsuste ekspert Alfonso Zardi jmt. Päevakorras olevatel teemadel esinesid Järvakandi vallavanem, Raplamaa Omavalitsuste Liidu esimees, Eesti Linnade Liidu juhatuse aseesimees Mart Järvi, TTÜ sotsiaalteaduskonna dekaan professor Sulev Mäeltsemees, Eesti Linnade Liidu juhatuse esimees Taavi Aas, Tallinna Ülikooli avaliku poliitika professor Georg Sootla, Viljandi Linnavolikogu esimees Tarmo Loodus, Euroopa Nõukogu ekspert kohaliku omavalitsuse reformi alal Sorin Ionita, Eesti Maaomavalitsuste Liidu rahandusnõunik Märt Moll ning Soome Kohalike ja Regionaalsete Omavalitsuste Liidu kohalike omavalitsuste eelarveüksuse ekspert Jari Vaine. Kn

Terane mõte

"Edgar Savisaar on Eesti kõige geniaalsem poliitik. Kalle Laanet oleks tulnud erakonnast juba ammu välja visata. IRL peaks tegema sama Tõnis Lukasega."

Eesti Panga nõukogu esimees JAAN MÄNNIK kitsas ringis pärast eelmisel nädalal toimunud panga nõukogu koosolekut. Delfi 1.04

Nüri mõte

„Kui siinamaani on kogu aeg väidetud, et meie oleme Keskerakonna opositsioon, siis ma arvan, et täna me võime öelda seda, et vaadates Nõmme tulemusi, kus kasutati JOKK-skeemi, et hoopis Edgar Savisaar tiib on täna Keskerakonnas opositsioonis.“

Rainer Vakra 3. aprillil ERR uudistes ja Postimees-online'is.

Terane mõte

„...soomlased taas eestlaste peale vihased... et kui Eestis nii paha ja närü elu, oleks aeg need kommunistid Toompealt minema lööda... ja vaba inimese kahel jalal käia... aga mitte põgeneda probleemide eest Soome...“

Soomlase Jukka kommentaar 30. märtsil Delfi Rahva Hääles artiklile „Lugeja: kuidas jääda töötuna ellu, kui isegi Soome tööle minekuks raha ei ole?“

Ilves ja Lang toetasid Moskva katedraali rüvetamist

Eesti president, SDE taustaga Ilves ja reformierakondlasest kultuuriminister Lang käisid esmaspäevaõhtul Von Krahlis toetamas Eesti rockmuusikuid, kes oma arvates avaldasid meelt Venemaa tüdrukutebändi „Pussy Riot“ Moskvas Lunastaja Kristuse katedraalis antud „kontserdi“ ehk „sõnavabaduse“ kaitseks.

Järelikult peab meie riigi juhtiv seltskond Venemaa vabaduse uueks sümboliks bändi, mille nime kõrval oli „Sex Pistols“ justkui leebe paitus kuninganna kõrvadele. Punkansambli „Pussy Riot“ (viisakas tõlkes „Kiisude Mäss“, kuid nii inglise- kui ka venekeelses slängis üheselt – „V...-mäss“) respektierib seega ka Toomas Hendrik Ilves isiklikult. Riigikogu IRL-i fraktsiooni liikme Juku-Kalle Raidi algatatud parlamendisaidikute avalik kiri sama bändi õigustamiseks on presidendi sammu kõrval samuti välispoliitiline allapoole-vööd-löök.

Korruptsiooni ehk kõlberüüste sügavus meie valitsevas klikis on ikka täiesti masendav. Kn

Meedia keskpunkt

Jätkub meediaanalüütiline arutelu Tallinna Televisioonis!
Tänasest, 4. aprillist alates on muutunud saateag – „Meedia keskpunkt“ läheb eetrisse

kell 19.30

Ja nii igal kesknädalal maikuu lõpuni!
Kordussaade neljapäeval kell 10.30

Osalevad: Tallinna TV programmijuht MART UMMELAS, Kesknädala peatoimetaja URMI REINDE, saatejuht HEIMAR LENK

Rein Veidemann räägib presidendipoliitikast

Kirjandusloolane, ühiskonnategelane ja endine poliitik Rein Veidemann andis Gossip.ee-le intervjuu pealkirja all "Telemeelalahutus on alla käinud, sageli triviaalne ja labane". Küsimused oli esitanud Hillar Kohv. Avaldame sellest pikast intervjuust paar küsimust-vastust, mis puudutasid Eesti Vabariigi presidendi institutsiooni.

Kui lugupeetud Arnold Rüütel oli Eesti Vabariigi president, siis kirjutasite talle kõnesid. Kas midagi põnevat ka meenub sellest ajast?

Jah, see oli suur usaldus president Rüütli poolt kutsuda mind oma mitteametise nõunikuks. „Kõnede kirjutamine“ vajab täpsustamist. See seisnes kõne „põhjade“ kirjutamisest vastavalt n.ö. tellija materjalist. See, mida president kavatses ühel või teisel puhul rääkida, milliseid tema ja presidendikantselei osakondade seisukohti peeti vajalikuks kajastada presidendi kõnedes, see tuli ka kõnedeks vormistada. Minu osa selles avaldus just ennekõike „põhja“

tatud Rahvaliidu ja Keskerakonna ambitsioonides (õudne tagasigi mõelda: president kui Rahvaliidu ja Keskerakonna garant!), siis oleks Rüütel jätkanud presidendina ka teisel „hooajal“. Ja Eesti oleks tasakaalukam. Vähemalt oleks maarahval olnud kedagi, kelle autoriteedile loota. Nüüd nad on ikka täitsa ükski. Ja ega maarahvast polegi enam õieti järele jäänud. Rahvaliidulgi lasti minna kõige liha teed.

Kas teil endal pole olnud soovi kandideerida Eesti Vabariigi presidendi ametikohale?

See ei saa olla mingil juhul soov. Peab olema suurem osa ühiskonnast, nende surve

dudes vaid Inimarengu Aruande vahendamisega. Vähemusrahvuste ümarlauda tegevus on täiesti külmutatud, presidendikantselei eelarves on prioriteetidid ümber jagatud. Olen ise selle koostöökoogu nõukogu liige. Tunnen sissimas tühjustunnet, jõuetust. Ei vajata ju meid. Korduma kipub jälle samasugune stenaarium, mida nägin lähedalt Rüütli-aegses Kadrioru presidendilõssis. Kapseldumine, mitte pro-, vaid reaktiivne tegevus.

Südamelt ära?

Arvan, nüüd isegi usun, olles lähemalt uurinud nii Eesti kultuuri, ühiskonna kui ka poliitilist ajalugu: pärast taasvabaks riigiks saamist oleksime võinud jätkata kapitalistlikul teel selle mõõdukama vormi kaudu. Vastastatud riik ei oleks tohtinud varasid nii kergekäeliselt ja -meelselt ära müüa, erakättesse anda, tagastada, nagu seda 1990. aastate algul tehti. Eriti maal ja eriti põllumajanduses. See

kummituslik ratsa-rikkaks-saamine, see mõõdutundetu vallandunud ahnus, see neoliberalistliku majandusmudeli kriitikavaba kopeerimine Eestis, ühiskonna lõhenemine... Ma tõesti ei tea, kas need võidud, need kiirendused, mis väidetavalt on tänu sellele radikalismile saavutatud, kaaluvad üles hinna, mida Eesti ühiskond on selle eest maksma pidanud? Kui ma midagi kardan, siis see on makstud hinna pöördumatus. Kui ma midagi loodan, siis 1990. aastate algul sündinud põlvkonnal arusaama teket, et Eesti on liiga väike selleks, et praktiseerida siin kapitalismi äärmuslikke vorme ja et järgmisteks kümnenditeks tuleb seada kategooriliseks imperatiiviks inimese- ja ühiskonnakesksus.

Ja et Eesti tuleks tagasi võita rahvusvaheliste korporatsioonide lõa otsast ja et me ükskord ometi oskaksime ka ise midagi luua, tooteid väärastada, mitte aga teenida teiste rahvaste ja riikide mõisates kiltrite, kupjate ja aidameestena.

Veidemann

Rüütel

tegemises, retoorilise vormi leidmises, selle läbirääkimises presidendiga ja hiljem ka lõppviimistluses. Algul oli see vägagi loominguiline töö ja pakkus mulle rahuldust, et sain olla presidendi mõttekaaslane ning aidata teda Eesti esimese kõneisikuna esindada avalikkust. Kuid mida kuu edasi, seda keerulisemaks muutus suhtlemine presidendiga. Toonane kantselei direktor Tarmo Mänd domineeris varsti Kadrioru peaaegu kõigi asjade „ettehooldajana“. Õhustik läks väga pingeliseks, kohati isegi traumeerivaks. Tekkis mitmeid päris absurdseid olukordi, nagu Kafka „Lossis“. Lõpupoole loobuti minu kaastööst. Mul on ääretult kahju, et president Arnold Rüütel ei saanud teostada neid võimalusi, mida teda toetav rahvas temalt lootis. Tal ei lastud usaldada teda presidendikampaanias aidanud seltskonnal. Kui oleks olnud professionaalne ja kõrgelt motiveeritud meeskond (pädevad juristid, tugev PR-grupp, analüütikud, kirjutajad jne), kui teda poleks küüniliselt ära kasu-

erakondadele, Riigikogule, selleks et kujundada tahtmist üht või teist isikut presidendi ametikohal näha. Kuna rahvas Eestis presidenti ei vali – viimati ta tegi seda 1992. aastal erandkorras –, siis on see ikkagi poliitiliste jõudude kokkulepe või domineeriva poliitilise jõu (või koalitsiooni) tahe. Soovi asemel tuleb niisiis rääkida valmisolekust. Ja see oli täiesti olemas president Lennart Meril ja ka president Arnold Rüütli. Toomas Hendrik Ilvesel, nagu Wikileaks läbi teada saime, oli see kõige rohkem vastutulek, mitte just meeldiv kohustus. See, et Eesti presidendil pole suuremat kaalu ja et tegemist on paljuski tseremoniaalse rolliga, – seda saabki niimoodi välja mängida, sest põhiseadus seda võimaldab.

Aga on võimalus ka Kadrioru Eesti poliitilise elu kontsentriks kujundada, tuua sinna kõikvõimalikke ümarlaudu, koondada aktiivseid mõttekodasid, mõjutada parteide eliite. Oi, kui palju saaks Kadrioru Eesti poliitilise kliima mõjutamisel ära teha! Praegu on aga nii, et isegi presidendil algatatud Eesti Koostöö Kogu kiratseb, piir-

Keskerakond ta

Algus esilehel

Rahulolematud erakonna-kaaslased kirjutasiid erakonna esimehele nn 27 kirja sooviga kohtuda asja arutamiseks. Ka mina andsin oma allkirja. Kuidagi lekitati kogu lugu ajakirjandusse, mille üle ma tookord väga imestasin; täna aga näib, et niisugune käitumine on normiks saanud. Siis määrati päev, millal kohtumine KE juhatuses pidi toimuma. Kohtusime eelnevalt RK ruumides. Ootasime lossi ees sissepääsemist, kui möödud Siiri Oviir tuli meid keelita mitte tegema rumalust, Kreitzberg olevat aga üle iga-suguse piiri läinud.

Lossis püüdsime panna kirja, mida me soovime. Ei õnnestunud Kreitzbergi ja Mikserit rahuldavat teksti kokku saada. Tagantjärele tean nüüd, et nad olid oma otsuse KE-st lahkuda juba teinud. Liina Tõnissoni ettepanekul otsustati, et räägib üks eestkõneleja, ja selleks valiti mind. Lootsin aukohtu esimehe kogemusel ikka veel leida kompromissi.

Juhatuses ei oodanud Edgar Savisaar meid üksi (seda oligi liiga palju soovida), vaid seal oli arvukalt KE tegelasi, kogu tollane raskekahurvägi.

Alustasin oma kõnet. Probleemi selgitamiseks ütlesin sõnu, mida Edgar Savisaarel kui inimesel oli

kindlasti valus kuulata: et Vilja Savisaarel puudub poliitiline vaist RK Keskfraktsiooni juhtimiseks ja et kogu küsimuse kompromisslahenduseks võiks olla Edgar Savisaare esimeheks oleku ajutine peatamine järgmise kongressini; seniks võiks ta pühenduda Tallinna linnapeana 1/3 Eesti valitsemisele tõestamaks KE suutlikkust ühe arvestatava riigiosa juhtimisel. Sõnavõttude käigus osutus peainkviziitoriks Ain Seppik, kes tegi mind Koit Pikaro toetusel maatas.

2004 lahkumine

Tulemus: 8 liiget lahkus erakonnast, 7 lahkus ka RK fraktsioonist; mina ja mu sõbrad jäime. Sain aru, et nii asju ajada ei ole õige viis. Järgneva aja jooksul ei ole ma märganud Edgar Savisaart viha kandvat, vastupidi, ta on mind jätkuvalt nimetanud heaks sõbraks ning erakonna-kaaslaste kaudu vahetevahel ka minu tervise üle pärinud – olen ju juba väga vana mees. GULAG-is hukatud isa õpetas mind, et poliitikas tuleb osata „asju näha korrus kõrgemalt“. Mida ma järgneva oelda tahan? Eestis on üldine häda, et ei osata elada demokraatia tingimustes. Meie inimestele on demokraatia põhitõed valdavalt tundmatud.

Vaieldamatult on Edgar Savisaar olnud taasiseseisvus-

mise protsessis üks peamisi tegijaid. Üleminekuvalitsuse peaministrina oskas ta kõigi poliitiliste ja diplomaatiliste karide vahelt õnnelikult läbi laveerida. Kuid see, mis järgnes tema vabatahtlikule tagasiastumisele aastal 1992, oli vägagi üllatav. Näis, et Eestis ei ole teist tähtsamat sisepoliitilist probleemi kui: kuidas takistada teda uuesti valitsusjuhiks saamast!

Ja see kestab juba paar aastakümnet. Kahtlemata on Edgar Savisaare nagu iga inimese iseloomus puudusi, kuid ei ole Eesti poliitikas teist, keda vabanenud rahvas (või siis arvestatav osa sellest) oleks nii ülekohtuselt ja tänamatult kohelnud. Pole ime, et ta on tänaseks kibestunud. Temasse viha ja tigidusega suhtuda on moetrendiks muutunud.

Eesti ohvitseri viha Savisaare ja minu vastu

Toon ühe värskeltkoetud näite. Olen igal aastal käinud iseseisvuspäeval Vabaduse väljakul sõjaväeparaadi vaatamas. Sel aastal toimus paraad Tartus. Otsustasin siis tähistada meie riigipüha lilled viimise Vabadussõja monumendi jalamile. Oli umbes keskpäev. Inimesi Vabaduse väljakul peaaegu ei olnud, kuid monumendi ees seisis kolm

Vaidlus Delfiga

Delfi avaldas 19. märtsil mitmete kuritegude eest karistatud Jakko Väli arvamusloo, kus ta Keskerakonna esimeest maha tegi ja sopaga üle valas („Eksnõuniku kiri Savisaarele: lõpeta poliitika, sest sa ju tead, kui lähedal on sulle kapo“). Lugu avaldati Delfi rubriigis Arvamus.

On olemas ka rubriik Rahva Hää, mis ei ole esile tõstetud ja tähelepanu seal avaldatud lugudele märksa väiksem, mida näitab ka kommentaaride

vähene arv. Sinna rubriiki oli kavas paigutada siinkirjutaja vastulause Väli kirjutisele. Võtsin nõuks helistada Madis Vaikmaale, kes on Delfi Arvamuse kunagise toimetaja ja Keskerakonna vihkaja Rain Kooli mantlipärija. Pärisin aru, et mis kaalutlustel minu lugu Arvamuse rubriiki ei sobinud. Ta vastas, et ei kvalifitseerunud. Küsisin, kui ei kvalifitseeru, siis on ka kriteeriumid. Mis need on? Ta vaikis. Kogus ennast ja ütles, et polnud piisavalt hea. Küsisin, et mis mõttes? Ütles, et see on tema hinnang ja kõik. Ütlen siinjuures, et see on äärmiselt kummaline ja ajakirjanduseetikavastane käitumine. Kui sulle antakse meedias peksaja saadad oma vastulause, sest kui vaigid, oleksid justkui nõus, siis seda ei avaldata, kuna öeldakse, et polnud piisavalt hea. On see normaalne? Vaikmaa otsustas demagoogia kasuks, öeldes, et ajaleheski ei saa ju samal lehel avaldada. Keegi pole sellest rääkinud! Kui keegi ründab kedagi arvamusrubriigis, siis kas vastulause tuleb Spordieris? Ikka sealsamas rubriigis peab vastuse saama, kus rünnak toimus. Vaikmaa jätkas demagoogisemist, pakkudes „kompromisslahenduseks“ loo avaldamist mõnes teises väljaandes. Pool tundi sai niiviisi vaieldud ja siis ütlesid Vaikmaa närvid

üles ning ta viskas toru ära. Enne kõne lõpetamist pakkus ta Delfile omaselt välja, et kui Savisaar või Toobal vastaksid, siis ta avaldaks loo

Arvamuse rubriigis. Ehk siis, Vaikmaa tahtis võrdsustada kuritegude eest karistatud inimest Eesti poliitika suurkuju või siis Keskerakonna peasekretäri ja Riigikogu liikmega. On ikka tase!

Pärast Delfisse korraks üles pandud siinkirjutaja lugu „Miks Jakko Väli tegeleb poliitrootikaga?“ saatis Jakko Väli mulle järgmise e-kirja pealkirjaga „Läksid üle piiri“. Väli kirjutab: „Sinusugune holopp hüppab siis kui kästakse. Mitte siis kui sa arvad, et nüüd peaks hüppama. Hakka omale uut töökohta otsima, kirvenägu.“ Kalamaja suur fänn, Jakko.“

Lugu taas Delfisse üles saamiseks tuli saata mitu e-kirja ja tõestada, et lugu ei ole enam üleval. Siis, kui kõik oli mõeldas, Jakko Väli artikkel polnud enam aktuaalne – läks siinkirjutaja lugu uuesti üles. Elagu mõjutamatu, sõltumatu, erapooletu, objektiivne ja vaba Eesti meedia!

Priit Kutser Põhja-Tallinna vanema asetäitja

Meeldetuletuseks lugejale:

Autorite arvamus ei pruugi kokku langeda Kesknädala toimetuse arvamusega

Kutser

hetakse mängust lõplikult välja lüüa

KONGRESS OTSUSTAS: Keskerakonna 2011. aasta kongress tegi oma valikud ja elu läheb edasi. Edgar Savisaart esimehena toetasid ka erakonna loominguks isiksused – kunstnikud (vasakult) Juhan Rodrik ja Neeme Lall ning Kopli Kunstigümnaasiumi direktor Märt Sults. Foto Indrek Veiserik

inimest, üks neist Eesti kaitseväge ohvitseri paraadmundris. Arvasin, et võib-olla on nad korda valvama pandud. Astusin ligi vormis mehele, seda enam, et olime varasematel paraadidel pealtvaatajatena mitmel korral kõrvuti seisnud ja vestelnud. Jutu alustamiseks ütlesin, et on kahju tänavu Tallinas paraadi ärajäämise üle. Ta vastas, et Savisaar olevat oma ümberehitamisega väljaku paraadide pidamiseks ära

rikkunud. Kui mina arvasin, et aasta tagasi see ju siin toimus ja polnud häda midagi ja väljaku ümberehitamine on ikkagi parem kui asfaldile joonistatud lilled, siis järgnes sõnalaviin, mille kohaselt nii Edgar Savisaar kui ka mina oleme vastikud tiblud. Seda ütles Eesti kaitseväge mundris ohvitser! Lilled said natukese aja pärast siiski monumendi jalamile pandud...

Heitkem pilk ka iseendale!

Kui me nüüd arvame kõik „hädad“ oma erakonnas tulevat ainult üksi esimehe väärast juhtimisstiilist, siis heitkem korra pilk iseendale. Kas meie ise oleme sallivamad? Paar aastat tagasi peeti Rae valles enne RK valimisi Harjumaa KE konverentsi. Erakonna kaaslasid pidasid õigeaks, et ma kasutaksin vallale ettenähtud sõnakorda ettepanekute

tegemiseks, kuidas kampaanias valijatele meelepärased ja mõistetavam olla. Muu hulgas pidasime vajalikuks mõnevõrra muuta valimissüsteemi ja lastetoetuse maksmist. Jutu lõpetamiseks jäi kolmest minutist puudu – koosoleku juhataja Raivo Uukkivi oli valmis mind puldist minema saatma. Ainult erakonna esimehe sekkumine sel hetkel päästis mind ja sain kõnelemiseks lisaminuti. Täna on Uukkivi lahkunud sotside juurde. Midaagi sarnast kordus ka viimasel KE kongressil. Keegi ei lugenud Vakra, Truu, Lengi jt esinemise ajal sekundeid, aga kui minu kolm minutit täis sai, peatas juhataja Sarapuu mind. Palusin saalil lubada mulle veel üks minut, mida kiiduavalduste saatel mulle ka lubati. Ja mind kuulati huviga.

Rahvaliitu ei päästnud suur liikmete arv

On nii, et saanud erakonnas mingile positsioonile, käitumiseks alpoolasujatega kui statistidega filmitegemisel, keda on vaja vile peale kamandada vajalikuks massistseeniks. Erakonna jõud ei peitu mitte ainult liikmete arvukuses. Rahvaliitu ei päästnud liikmete suurim arv. Erakonna jõud on arvukate liikmete parteilises aktiivsuses. Igaüks poliitikas tahab

olla kasvõi väike tegija. Mulle meeldis Jüri Ratase mõte moodustada erakonnas organ staažikatest ja kogenud liikmetest. See võiks läbi „sõeluda“ reaalkomitee ettepanekud, seejärel kas suunata need juhatajale seisukohavõtuks või siis tagasi lükata põhjendusega, miks need hetkel ei sobi.

Niisiis häda on meis kõigis. Meie rahval ei ole veel emapiimaga kaasa imetud kogemust elamiseks demokraatlikus ühiskonnas. Iivi Anna Masso toob oma raamatus „Omal hääle!“ president T. H. Ilvese USA-st omandatud arvumuse: „...poliitikas sageli unustatakse – demokraatias ei ole keegi igavesti võimul. Kui sa respektteerid võimul olles vastast, siis respektteeritakse ka sind.“ Mis aga ei seganud presidenti ennast kuulutamast, et oma ametisoleku ajal ei esita ta Edgar Savisaart kunagi valitsuse moodustajaks, olgu valijate toetus kui tahes suur. Selles on asi. Siit tuleb alustada vigade otsimisega.

Meie ei ole loomad

Minu sõnum teile on: KE kongress on seljataga, enamuse tahte järgi jätkab esimehena Edgar Savisaar. Otsustavaks jääb enamuse tahe, mis võtab arvesse ka vähemuse arvamusi. Vähemuse aga peaks selleks korraks lep-

pima tulemusega. Tuleb uus kongress, proovige oma õnne uuesti. Praegu kakluse järel rusikatega vehelda ei ole õige. Samuti ei ole õige teha avaldusi ja anda ajakirjandusele lausumisi, mis erakonda võivad halvustada.

Loodan, et jääme mõttekaaslasteks põhiküsimustes. Eitamata, et igaüks on oma õnne sepp, ei ole me loomad, kes jätvad saatuse hooleks väetamad. Meie hoolime. Ja meie jaoks on kõik võrdsed Eesti kodanikud, sõltumata, kas nad on sünnijärgsed või omandanud kodakondsuse, või mis on olnud kellegi emakeel. Ärge petke end lootusega, et kui Savisaar oleks erakonna eestotsast ära, siis „hakkavad teised erakonnad meiega mängima“. Kui ka hakkavad, siis selleks, et meid lõplikult mängust välja mängida. Siit eemalt, korrus kõrgemalt, ma näen mängu eesmärgiks teatud poliitiliste jõudude soovi viia Eesti viie kõige nazarbajevlikuma riigi hulka, kus parlamendis oleks valitusparteil mäekõrgune ülekaal ja riigijuhtidel poleks muret, et keegi võiks nende asemele tulla.

Tabasalus Harjumaa, 26. märtsil 2012

Keskerakonna telgitagused

Ajakirjanik Inno Tähismaa kirjutab 19. märtsil blogis innojairja.blogspot.com viimase aja poliitilistest arengutest. Avaldame sellest lühendatult osa, mis hästi sobib Priit Kutseri arutlusega Jakko Väli üle.

Keskerakonna juhi Edgar Savisaare endine nõunik, õigem oleks küll öelda – jooksupoisvihmavarjuhoidja, sest Savisaar kui Eesti üks haritumaid poliitiku tegelikult mingeid nõunikke ei vaja, see endine nõunik, nimi on tal Jakko Väli, kirjutab Delfis, et Edgar Savisaar võiks oma koha Keskerakonna juhina maha panna, sest „Kapo on väga lähedal“.

INNO TÄHISMAA blogist

Väli avaldab lootust, et kui Savisaar tagasi astub, taandub näiteks Tallinna volikogu esimeheks, siis saaks luua uue liidu Mikseri–Lukase–Ratase baasil.

Kui Väli sellist juttu ajab,

siis ta kas loll või valetab. Kui võrd Väli on suutnud kirjuti valmis kirjutada, siis tundub, et päris loll ta siiski pole. Ilmselt valetab, sest Väli teab väga hästi, mis juhtub Keskerakonnaga siis, kui Savisaar selle juhtimise käest ära annab. Vastust pole vaja kaugelt otsida, piisab vaid sellest, kui vaadata, mis juhtus Rahvaliiduga. Keskerakond on Rahvaliidust veel enam isikukultuslik erakond, mis laguneb kohe pihuks ja põrmuks niipea, kui selle liider ametist taandub.

Väli teab ilmselt väga hästi ka seda,

miks Kapo pole Savisaart veel vahele võtnud, kuigi poliitiline politsei on Väli hinnangul „väga lähedal“. Savisaar hoiab vaid see, et ta on suurima opositsiooni- partei juht. Kui ta kinni võetakse, sarnaneb Eesti ükstele Venemaa, Gruusia, Valgevene või Ukrainaga, Kesk-Aasia endistest vennasvabariikidest rääkimata.

Sellist imagot Eesti praegune, paipoiis-kuvandiga harjunud valitsus endale mõistagi ei taha. Loomulikult Savisaar teab seda ja see teadmine on ka põhjus, miks ta ametist kinni hoiab. Niikaua, kuni Keskerakond püsib populaarsuse tipus, on Savisaar selle erakonna etteotsa naelutatud. Ja niikaua, kuni ta seal on, püsib Keskerakond ka populaarne, sest, olgem ausad, Keskerakonda valitakse ikka Savisaare, mitte mingi Ratase, Musta või Boroditši pärast. Pigem on kõik need ülejäänud võimu juures tänu Savisaarele, kuigi ise sellest võib-olla arugi ei saa.

Kui Ratase viimati Tallinnas võimul oli,

siis kui Savisaar istus Ansipi valitsuses majandusministri toolil, nimetati Ratase abirattaks ja tema üle ainult irvitati. Kas see oleks siis teistmoodi, kui temast saaks erakonna esimees? Ta mõjub seal sada korda vähem veenvalt kui väike-Reiljan ehk Karel Rüütli Rahvaliidu juhina. See kamp, mis Savisaarest pärast tema lahkumist järgi jääb, on juhitud, peab mõned sama totalitarid koosolekud nagu olid Rahvaliidu omad pärast Reiljani kukutamist, ning lõpuks ühineb aktiivsem seltskond sotsidega, võib-olla mõned ka Reformi või Uus-Isamaaga ning ülejäänud valguvad laiali... /.../ Keskerakonna liikmed ja Väli-sugused kiibitsejad peavad leppima sellega, et Savisaar on veel aastateks erakonna etteotsa laulatud, ning selle asemel, et otsida võimalusi, kuidas temast lahti saada (mis suurendab veelgi Savisaare poolehoidu), leidma võimalusi, kuidas selle olukorra kohaneda.

Pealegi on see ka õiglane,

sest, olgem ausad, Keskerakond ON Savisaare erakond, tema enda loodud ja kasvatatud, ning kõik, kes selles n-õ pettunud, võiks sirge seljaga välja astuda ja luua oma erakonna. Kui tähele panete, siis seda ei tehta. Isegi Laanet, vana kaval rebane, ei tee seda, sest ta teab väga hästi, et ka tema on ilma Savisaare aupaisteta poliitikuna ümmargune null.

Lindakivi lilleline aprill!

Vaikel laupäeval, 7. aprillil kell 18.00

kultuurikeskuses Lindakivi

‘lastekontsert „Naljakuu aprill!“ Pilet 2 €

Lihavõttepühapäeval, 8. aprillil kell 16.00

ootame heategevuslikule

vene šansooni kontserdile, kus esinevad:

Sergei Voronov, Jevgeni Kunevitš,

Sergei Maasin ja tantsukollektiiv AI-Sol.

Piletitulu annetatakse Lasnamäe vähekindlustatud lastega peredele. Jagamist kureerivad Lasnamäe sotsiaaltoetuste osakonna lastekaitse spetsialistid.

Neljapäeval, 26. aprillil kell 12.00

avatakse kultuurikeskuse galeriis

suurejooneline lillenäitus!

Eksponeeritakse säntpooliaid, keerdviljakuid jt gesneerialiste perekonda kuuluvaid taimi. Näitusel võib osta erinevaid säntpooliaid ja keerdviljakuid ning neile vajalikku mulda ja väetisi. Lisaks saab ka kohapeal küsida nõu taimede kasvatamise ja hoolduse kohta. Infot kultuurikeskuse ürituste kohta leiate meie kodulehelt

www.lindakivi.ee

infotel. 632 10 62.

Katrin Siska

kultuurikeskuse Lindakivi direktor

Tallinn 10130
Toom-Rüütli 3/5
www.kesknadal.ee

Üks sisuline kommentaar

Willi 29.03.2012 15:35

„Teema lõpetuseks ütleski siis nii, et tegelikult käib kogu kam-maijaa Keskerakonnas võimu ja rahapaja pärast. Rahapada kontrollib keskkontor eesotsas Toobaliga. Igas kvartalis saadavad miljonid riigi eelarvest riigikogu liikmete pealt peaksid Keskerakonna võlakoori käesoleva aasta lõpuks kustutama. Järgmised 2,5 aastat kukub Keskerakonnale miljoneid puhtalt patta, need ei lähe enam võlgade katteks. Isegi, kui Savisaar peaks järgmisel aastal Tallinnas võimult kukkuma, siis partei rahapada on ikkagi kunijärgmiste riigikogu valimisteni Toobali käes. Kes oskab suuremat pilti vaadata, saab aru, mis tegelikult Keskerakonnas toimub ja toimum. Laanet ja Seppik tahtsid rahapada kätte saada ja sellega ka võim, aga Toobal ei osutunud järelikult müüdavaks. Kapo pealelendamine Toobalile ei ole juhus, arvestades Laaneti ja Seppiku tutvusi selles asutuses. Arvatavalt oli ka saarlaste roll lihtsalt kisa tõsta ja segadust külvata ja küllap neile rahapajast midagi ka lubati. Paraku ei õnnestunud ja kõige suuremaks kaotajaks jäävad need 29 petetud saarlast. Nüüd pole neil ei raha, ega ka parteid, mis iseenesest ongi hea. Saavad puhtama südametunnistusega edasi elada. Igas mõttes.

Toimetusel:

See on juhuslik kommentaar Delfi loole, mis näitab, et osa inimesi saab väga hästi aru, mis toimub Keskerakonnas tegelikult ja mida õieti Eesti poliitikas tehakse Keskerakonda tappa püüdes. Saaremaa, nüüd juba endised, KE piirkonnajuhataste liikmed süüdistavad üleriigilise meedia vahendusel KE aukohtu esimeest Klandorfi valetamises, kui too oli öelnud, et Laanetil olid pikaajased võlad erakonna ees. Saarlastel ei soovi uskuda, et Laanet oli erakonna (ja nüüd juba ka valijate) ees sisuliselt petis. Tuletame meelde, et lisaks erakonnaliikmele ebaeetilisele käitumisele visatigi Laanet erakonnast välja põhjusel, et ta ei pidanud vajalikuks maksta oma võlgu erakonnale, kes oli temagi viimiseks Riigikokku kulutanud miljoneid. Viimastel andmetel jäi Laaneti võlaks 743 eurot, kui erakond eraviisiliselt võttis arvesse ka Laaneti poolt Saaremaa piirkonna arvele tehtud maksed. Tegelikult oli võlg palju suurem, sest Riigikogu liikmed peavad erakonnasisesse kokkuleppe järgi maksma väikese osa oma palgast erakonna keskkontori, mitte piirkonna arvele. Laanetile tehti erand vastutuleku korras, kuid Laanet lahkus ikkagi võlglasena.

Kole väljavaade: iga seitsmes töötuks

Lugesin Hardo Pajula ja SEB-i majandusprognoosi, kus järgmiseks aastaks ennustati 14-protsendist töötust. Statistikaameti andmeil oli eelmise aasta viimases kvartalis töötus 11,4%, praeguseks peaks see vist veidi tõusnud olema. 14% aga tähendab, et iga SEITSMES inimene meie seast on töötu.

Eks proovige täna selle mõttega, et iga seitsmes täiskasvanud vastutuliija on suures hädas! See on ju ikkagi jube arv, eriti veel selise olukorra juba nii pikka kestust arvestades.

Pärnu poliitanalüütik

Ühe valija arvamus

Kõrvaltvaataja pilguga nähtuna on Kalle Laaneti käitumine oma erakonna suhtes olnud sobimatu ja häiriv. Kuna minu meelest on keskerakondlased alati olnud parimad, töökamad ja ausamad, teeb praegune olukord seda enam haiget. Nüüd kuulub mu kõige suurem poolehoid nendele keskerakondlastele, kes hääletasid Edgar Savisaare erakonna esimeheks jäämise poolt. Imetlen tema suurt töövõimet, hoolivust, ausust. Olen jälginud selle suurepäraste ja targa poliitiku tegevust alates Eesti Vabariigi taaskoostamisest ning praegu Tallinna linnapeana. Tõelise härrasmehehena on Savisaar stoiliselt talunud kõiki valesüüdistusi enda aadressil ja edasi tegutsenud rahva heaolu tagamise nimel. Minu meelest suhtuvad temasse halvasti just need, kes ise pole suutnud midagi ära teha ja kes mingil põhjusel pole saanud oma ambitsioone rahuldada. Olen alati imestanud, et mõned poliitikud ja meedia-tegelased leidub ikka aega

laimamiseks, valekaebuste esitamiseks (karistamatult!), vaenu õhutamiseks, urgitsemiseks. Eriti on ilmnunud see enne valimisi. Noolled aga olid alati suunatud keskerakondlaste pihta. Ja ennäe imet! – Eestis saab ka sedaviisi hääli koguda. Tuleb välja, et mõned inimesed on nõnda mõjutatavad. Seda enam on ebameeldiv kuulda Keskerakonna-siseseid ärapanemisi, mille käigus antakse üha veel vaid “vürtsi” juurde. Eesti meedia kajastab suure entusiasmi kõike seda, mis oleks pidanud jääma erakonna siseasjaks. Hr Laanet ja tema poolehoidjad on käitunud oma erakonna suhtes vastutustundetult, tehes kahju Keskerakonna mainele ja olles valmistanud suurt rõõmu selle vastastele. Kriitikanooli sajab nüüd Eestimaa parima erakonna pihta seest ja väljast. Hea ülevaate Tallinnas toimuvast saab TTV-d jälgides ja ka ajalehest Pealinn. Muud telekanalid ja ajalehed püüavad peaaegu üldse mitte valgustada

Tegutseda – jõuliselt, avalikult

Keski asjadesse ma üldjuhul reeglina ei sekku, tegelen oma erialaga. Seekord pean oma sõna ikkagi ütlemä, sest Keski tehakse Rahvaliitu. Teadmata sisevärki, võib öelda, et Keski on Laaneti, Vakra, Ratasega ülearu venitanud ja andnud osa trumpe oma hauakaevajatele.

Paljud tavainimesed on naiivsed, naiivikuid on kõikjal enam. Osa Keski poliitikut Riigikogus on ammendunud. See on fakt, paha fakt! Mul juba eaka inimesena on suur poliitiliste sündmuste jälgimise kogemus ja ma näen poliitihooliaid selgesti läbi. Keski seisukord on ohtlik, muudu ma ei kirjutaks. Savisaar on liiga kaua lasknud Reformi rüppe kippuval ja boonuseid taotleval (Tallinna sadama nõukogu jmt) seltskonnal jõudu koguda ja avalikku lammutust teha. Erakonna ridade puhastus oli poolik. Ega Ratas kui ka Vakra seda mängu jäta. Pealegi on nad intellektuaalselt palju nõrgemad või ohumad kui olid näiteks Kreitzberg või Mikser. Antud seisus tuleks nad ikkagi välja vahetada ja neutraliseerida.

Stsenaarium on selline: kui õnnestub Savisaar kukutada, pole Keski enam alternatiiv, vaid reformlaste puudel. Kaovad ka venelaste hääled ja Keski saab 4–7% parteike. Riigikogus jääb talle vaid 7–9 kohta. See on kindel. See ongi õnnestajate eesmärk.

Süüdistuseks teatan, et Savisaar ei tee teoreetilist tööd nagu vaja, ei suuda genereerida ideid, leida uusi inimesi. Siit ka kamarilja teke ja vastutöö, õnnestus. Tuleb tegutseda PALJU jõulisemalt. Avalikult. Kahju, et Savisaar kaadriga pidevalt mööda paneb ega märka mõnede tegelike motivatsioonide.

Kui nn opositsioonil on eesmärgiks koostöö Kallase, Ansipi, Ligi ja Langiga, siis on tegemist valija otsese reetmisega. Keski valitakse mitte lobeda jutu järgi nn tsentripoliitikat, keskklassi toetamisest jm jura, vaid eeskätt ikka vastikusest Reformi ja laarlaste vastu. Selliseid on Eestis 25–35% – ja see on Keski elektraat.

Kui minnakse aga Ansipi allüürnikuks, siis järgmistel valimistel üle 10% hääli EI TULE. Venelaste hääled kaotatakse siis juba kõik. Järgiandmine ja “leppimine” on katastroof.

Lugeja Harjumaalt

(Kirjutaja nimi on toimetusel teada.)

Politseiriik demonstreeris jõudu

30. märtsil leidsid Tallinna Liivalaia tänavas asuvas Harju maakohut aset sündmused, mida Eesti riigi kohtupraktikas küll varasemast ei mäleta. 14 relvastatud politseiniku marssis istungi ajal kohtusaali ja blokeeris väljapääs. Kõrvaltvaatajale jäi mulje, et kohtusaalis pidid viibima eriti ohtlikud terroristid või igal juhul väga ohtlikud kurjategijad.

Põhiseaduse järgi kehtib iga inimese põhiõigusena süütuuse presumpstioon. See tähendab, et mitte kedagi ei saa süüdi tunnistada kohtu vastavasisulise otsuseta. Kohtuotsuse alusel saab inimest süüdi tunnistada alles pärast süüdimõistva kohtuotsuse jõustumist. See tähendab seda, et iga inimesel on õigus kohtuotsuseid vaidlustada kõrgema astme kohtus ning selleks on tal seadusega ette nähtud tähtaeg. Kui edasikaebamist ei toimu ja aegumistähtaeg on möödunud, kohtuotsus jõustub ning kuulub täitmisele.

Mis aga toimus Harju maakohut? Kas kohtu eesistuja Merle Parts lõi kohtupretsendi korruptsioonivastases võitluses? Kui see nii on, siis võime edaspidigi näha, kuidas korruptante otse kohtusaalist vanglasse konvoeeritakse. Kas kohtu selline tegevus on aga kooskõlas inimõigustega ja Eesti Vabariigi põhiseadusele tuginevate seadustega?

Jaak Laidla Harjumaalt

Üleskutset erakonnast lahkuda ei toetatud

24. märtsil toimus Keskerakonna Põhja-Tallinna piirkonna büroos koosolek, kuhu mind kutsus [seenioride juht – Toim.] Vaike Salumaa. Sinna tuli veel umbes kümme inimest. Koosoleku algus venis; tundus, et kedagi oodati. Lõpuks ikkagi alustati ning räägiti rahalistest vahenditest ja olukorrast riigis. Umbes 10 minutit peale algust saabus Deniss Borodits. Ta rääkis meile, et erakonnal on keerulised ajad, et raha ei ole, et erakonnas on probleeme – lühidalt, kõik on halvasti; ning kutsus üles erakonnast lahkuma. Osa kohalolijast nõustus sellega, aga suurem osa siiski mitte – ei peetud õigeks kiirustades hüljata erakonda.

Janet Hindremäe
Tallinn-Mustamäe

Renate Ode

Põltsamaast

2000. aastal Eesti Maaliidu, Eesti Pensionäride ja Perede Erakonna ning Eesti Maarahva Erakonna liitumisel tekkinud Eestimaa Rahvaliid koondas endasse parematel aegadel üle 8600 liikme, võitis Keskerakonna toetusel 2001. aasta presidendivalimised, kus riigipeaks sai Arnold Rüütel. Saavutas märkimisväärt edu 2003. aasta parlamendivalimistel, mille tulemuseks oli 13 kohta Riigikogus, ja on järjepidevalt edukas kohalikes omavalitsustes. Tervikuna tabasid aga erakonda hiljem tagasilöögid.

JAAN LUKAS
Jõgevamaa ajakirjanik

Oma rolli mängis kindlasti ühe kõigi aegade populaarsema poliitiku Villu Reiljani ühiskonnaelust kõrvaldamine juriidiliste nippide abil. Tippteigijate hulka ei toonud Rahvaliitu ka tuntud avaliku elu tegelaste Juhan Aare ja Jaan Tootsi saamine erakonna esimeheks. Eelviimane Rahvaliidu juht, Rakke vallavanem Andrus Blok saavutas 2011. aasta parlamendivalimistel isiklikult hea tulemuse, kuid erakond jäi Riigikogust välja.

Pille kokku ei pandud

Siiski ei pandud pille kokku ega korraldatud omaenda matuseid. Küll tuldi 24. märtsil Põltsamaale kongressile, kus otsustati erakonna nimi muuta, Eesti Konservatiivseks Rahvaerakonnaks. Senised rahvaliidlased moodustavad nüüd ühtse poliitilise jõu Eesti Rahvusliku Liikumisega. Rahvaliidu kongressi 234 de-

legaadist märkimisväärne enamus pooldas erakonna nimetamist Eesti Konservatiivseks Rahvaerakonnaks. Rahvaliidu esimees, Põltsamaa kandi majandustegelane Margo Miljand, kes 232 häälega valiti Konservatiivse Rahvaerakonna etteotsa, selgitas: „Nimel Eestimaa Rahvaliid pole viga midagi ja erakond on seda väärikalt kandnud. Peame aga mõtlema poliitika-maastikule tagasitulekule. Toonitades, et olme rahvuslik-konservatiivne erakond, peaksime seda ka oma nimes välja tooma.“

Miljand kõneles ka Eesti valuküsimustest. „Meil pan-nakse kinni kooli ja ka erikoole. Kuhu siis need teis-test erinevad lapsed õppima lähevad? Eestil pole raha koolide ja päästeteenistuse jaoks, küll aga jätkub seda Kreeka võlgade garanteerimiseks.“

Miljandi arvamused inspireerivad paralleelse tõmbama konservatismi rajaja, 18. sajandi Šoti filosoofi Edmund Burke'i seisukohtadega, et muutusi ei tohi teha kiirustades, järele ega vägivaldelt.

Arnold Rüütel ei pea õigeks jätkuvat lausliberaalsust

Kongressil viibinud Rahvaliidu auesimees president

Loodi

1. aprillil toimunud Eesti ainsa huumoriajakirja „Pilkaja“ sõprade jm humoristide kohtumisel jõudis haripunkti revolutsiooniline meeleolu.

„Me olime ääretult rahulolematud, et on süvenenud tendents teha nalja mitteprofessionaalsel tasandil. Eriti ei meeldi meile, et pidevalt teevad nalja kõrgel tasemel poliitikud, seda enam, et need naljad on pigem kurnaljakad. Olen kindel, et aitab!“ ütles „Pilkaja“ toimetaja Andrus Tamm.

EstHumPart

Kohapeal toimunud diskussioonide käigus sündis mõte, et Eesti vajab seetõttu uut erakonda, ja mõttest sündis tegu – otsustati moodustada Eesti Humoristide Partei. Kuna ajad on rasked, siis koostamise eesmärgil saab erakonna nimeks EstHumPart. Eesmärgiks on lükata võimult kõrvale inimesed, kes teevad nalja diletantlikult, ja asuda nende asemele. „Lubame, et hakka-me inimeste üle irvi-tama kõige kõrgemal tasemel. Kui on vaja näiteks käibe- või tulumaksu tõsta, siis põhjendame seda nii naljakalt, et kõigile hakkab maksutõus hoopis meeldima,“ lubas üks

sai Eesti konservatismi häll

Arnold Rüütel toonitas, et lausliberaalsusega enam edasi minna ei saa, mida tõestas ka õpetajate streik. „Euroopa on juba tõestanud, et maksimaalsele kasumile orienteeritud parempoolne poliitika on jooksnud ummikusse ja tekkinud on vajadus konservatiivseks renessansiks. Konservatiivid on rõhutanud, et turg üksi ei saa olla hea ühiskonna jaoks piisav tingimus.“

Rüütel tundis muret ka selle üle, et kahekümne aasta vältel pole meil välja kujunenud tugevat keskklassi. Veel toonitas ta nii mitmeparteilisuse kui ka parteisisese demokraatia jätkuvat vajalikkust.

Rüütli sõnul oleks igati kahjulik, kui Eesti poliitikasse jääks domineerima vaid kaks erakonda. Tema ja proua Ingrid Rüütel, kes samuti kongressil osales, tegid ka parandusettepanekuid Konservatiivse Rahvaerakonna programmi. Küllap leidub ka kritiseerijaid, kes peavad kunagise EKP Keskkomitee põllumajandussekretäri ja ENSV Ülemnõukogu Presiidiumi esimehe poolehoidu konservatismile silmakirjalikkuseks. Aga kas mitte põllumehed ei esindanudki konservatismi nõukogude aja tingimustes? Tänu nendele olid põllud haritud, arendati piima- ja lihatootmist, külad ei jäänud inimestest tühjaks.

Klassikaline peremudelit tuleb väärtustada

„Eestimaa Konservatiivne Rahvaerakond lähtub põhimõttest, et esmatähtsaks peab olema inimene, mitte raha. EKRE põhimõtted ei kaldu kuigi palju kõrvale Rahvaliidu

joonest, juhtmõtteks jääb endiselt – Kodust Algab Eestimaa. Eestis peab olema võimalik igal pool elada,“ ütles Palamuse vallavolikogu esimees Toomas Tuula.

Ka Torma vallavolikogu esimees Meeri Ottenson avaldas arvamust, et Rahvaliidu ideed elavad edasi Konservatiivses Rahvaerakonnas. „Konservatiivne oli meie erakond enne, uus nimi täpsustab seda maailmavaadet veelgi. EKRE on aldis uuedustele, kuid väärtustab ka traditsioone. Väga suureks väärtuseks on klassikaline pere, mille on loonud mees ja naine, sest muidu pole võimalik eesti rahva juurdekasv,“ ütles Ottenson.

Konservatiivsesse Rahvaerakonda astusid ka MTÜ Eestimaa Rahvusliku Liikumise liikmed. Eestimaa Rahvaliidu oli ühendusega eelnevalt koostööprotokollis sõlminud.

„Põltsamaa kongressil tekkis uus rahvuslik-konservatiivne jõud, keda poliitikamaastik ammu vajas. Lähtuma peab sellest, et kodanikud on mitte objektid, vaid subjektid – riigi kandjad, rahva väärtuste edasivijad,“ ütles Eestimaa Rahvusliku Liikumise eestvedaja Aivar Koitla. „Rahvaliidu liikumine konservatismi poole algas siis, kui erakonnast lahkusid need liikmed, kellest praeguseks on saanud sotsiaaldemokraadid. Eesti Rahvusliku Liikumise kuulujate tulek kindlustab alalhoidlikku ideoloogiat veelgi,“ arvas ta.

Üleilmselt tuntud konservatiivideks on Soome riigimees ja väejuht Carl Gustav Mannerheim, Lääne-Saksa kantsler Konrad Adenauer, Ameerika Ühendriikide presi-

dent Roland Reagan, Poola riigitegelane Lech Walesa jmt.

Millisele positsioonile Eesti või rahvusvahelises mastaabis

jõuab 41-aastane majandustegelane, Põltsamaa jahiseltsi esimees ja suure pere isa Margo Miljand või mõni teine EKRE juht, näitab ajalugu.

Eesti Konservatiivne Rahvaerakond: Meie ei lepi väikerahvaste ja -riikide kadumisega!

Eestimaa Rahvaliidu ja Eesti Rahvusliku Liikumise liitumisel tekkinud Eesti Konservatiivne Rahvaerakond võitis 24. märtsil vastu poliitilise avalduse, milles teatab, et Eesti riik on sisuliselt ummikus ning eesti rahva kestmajäämine, heaolu ja omariiklus on küsimärgi all.

„Vaja on leida pääsetee, kuidas säilitada meie riik ja rahvas, peatada üldine vaesumine, massiline väljaränne ja kõlbeline laostumine. Selle eest vastutavad parlamendierakonnad, kes iseseisva riigi heaperemeheliku valitsemise asemel on tegeleenud oma võlgade silumise, poliitiliste liitlaste jaoks soodsate ametikohtade loomisega, manduva ja kõlbeliselt hukutava euroliidu väärtuste propageerimisega. Puudub sisuline valik koalitsiooni ja opositsiooni vahel, võimu iseloomustab ainealine ja moraalne laostumine, suuna puudus,“ teatati avalduses.

„Puudub erakond, kes esindaks eesti rahvast, meie rahvuslikke huve ja traditsioonilisi püsiväärtusi. Klassikalises poliitikas mõistetav rahvuslik-konservatiivne tiib on tühi. Riigikogus ja valitsuses on esindatud parem- ja vasakliberaalsed, samuti sotsialistlikud ideed, mille kohaselt kodanik on vaid statistiline ühik või maksumaksja, parimal juhul teenuse tarbija. Ühiskond pole mitte kiivas paremale või vasakule, vaid ultraliberalismi,“ märgiti avalduses.

Avalduse autorite sõnul püüavad täna mõned jõud neid veenda endaga kaasa minema ja leppima paratamatute protsessidega, sh üleilmastumisest tingitud väikerahvaste ja -riikide kadumisega. „Meie sellega ei lepi!“ teatavad allakirjutanud resoluutselt. *Kn*

Miljand

Eesti Humoristide Partei

ESIMESED LUBADUSED: Arst, luuletaja ja karikaturist Viljar Ansko (seisab püsti) lubas poliitikat teha nii, et maksutõusud hakkavad inimestele meeldima.

erakonna asutajaliikmetest Viljar Ansko. „Tobedad euronõuded naerame lihtsalt välja!“

„Lõhume stereotüüpe!“

– oli Andrus Tamm revolutsiooniline. „Valitsuse pressikonverentsidel hakkavad teadete vahel esinema klounid. Omavalitsuste tasandil otsime üles linna või valla kõige naljakamad tegelased, kes hakkavad valitsuse otsuseid ellu viima lauldes ja tantsides. Ka kõige halenaljakamate otsuste üle naermise muudame kohustuslikuks. Et olla rahvale lähemal, hakkab valitsus sõitma koosolekutele tasuta ühistranspordiga ja kontrollima, et teistel reisijatel ikka piletid oleks olemas.“

Ootamatult erakonna asutamiskoosolekuks muutunud üritusel valiti *EstHumParti*’i esimeheks Andrus Tamm. Erakonna põhikirja töötab välja Raimo Aas. Auesimeesteks valiti Ansip ja Savisaar – teenete eest huumorivallas.

Täpsem info [Andrus Tamm pilkaja.sisu@gmail.com](mailto:Andrus.Tamm.pilkaja.sisu@gmail.com)

Kordamine olevat lolluse vanaema, aga tarkuse ema

Kuidas aitavad poliitikud 1. aprillil selja valgeks teinud inimesi? Reformierakond soovib taotleda EAS-ist stardikapitali alustamiseks keemilise puhastuse firmaga ja IRL soovib minna õppima, et leida uusi innovaatilisi vahendeid riiete puhastamiseks. Keskerakond pakub reisisaatja tööd, sest esiteks saab rahvasummas selja teiste vastu puhtaks nühkida, ja teiseks on võimalus reisisaatjaves-tiga valge laik ära varjata.

Sotsiaaldemokraadid nõuavad, et kõigil oleks selg ühtlaselt valge; eriti tuleb jälgida, et naistel ja meestel oleks võrdselt võimalusi selg valgeks saada.

Rahvaliitlased ütlevad, et välismaised rõivad määrduvadki kergesti, seega peab eelistama kodumaa põldudel kasvanud ja meie töökäte kitkutud linast valminud riideid, mis on meie naiste poolt õmmeldud.

Rohelised soovivad mitte kulutada energiat riiete puhastamisele ja üles otsida mõni vana riietuse, mis ei ole veel määrduanud, või oodata, kuni määrduanud riideese muutub iseenesest puhtaks.

Kristlikud demokraadid väidavad, et valge laik on jumala märguande ja tuleb minna kirikusse, äärmisel juhul Päästarmee jutule – kindlasti leidub neil mõni puhas riietuse.

Vene Erakond Eestis nõuab värviautonomiat, et oleks võimalik valida, mis värvi laik on seljal.

Aprillindust levitas Andrus Tamm Facebookis

TALLINNA TV

9. - 15. aprill

ESMASPÄEV, 09.04

08:55 KAVA
09:00 TÄNA*
09:20 Terve tervis*
09:50 Aleksei Turovski lood*
10:20 Meistrite linn*
10:40 Kultuurimeeter Niguliste Kirikus
11:10 Euroopa tee 1/13*
11:25 Oma Valitsus*
11:55 Kaming suun - TTVs tulekul...*
12:15 StadiTV esitleb: Aleksi Bardy*
13:00 Info TV
15:00 OTSE: Ülekanne Riigikogust
18:15 KAVA
18:20 TÄNA. Lühiuudised
18:30 Koos parima sõbraga*
19:00 TeTeVeke
19:20 TÄNA. Lühiuudised*
19:30 Kas tohib?*20:00 Pealinnapilt. Linnakodu
20:30 TÄNA. Pealinna uudised
21:00 Tallinlase tarbeks*
21:30 Spordisõbrad
22:00 Maatriks*
22:45 KAVA
22:50 TÄNA*
23:20 Pealinnapilt. Linnakodu*
23:50 Spordisõbrad*
00:20 Maatriks*
01:05 Info TV

TEISIPÄEV, 10.04

08:55 KAVA
09:00 TÄNA*
09:30 Tallinlase tarbeks*
10:00 Kas tohib?*10:30 Pealinnapilt. Linnakodu*
11:00 Spordisõbrad*
11:30 Arhiivivaramu. Kirjanikud*
12:00 Vintskapist soklini*
12:30 Ülekanne Riigikogust*
13:00 Info TV
18:15 KAVA
18:20 TÄNA. Lühiuudised
18:30 Linna aed*
19:00 TeTeVeke
19:20 TÄNA. Lühiuudised*
19:30 Õigusnõu Kultuurimeetri arhiivist.
20:00 Mustpeade vennaskond TÄNA. Pealinna uudised
20:30 Helsinki - Tallinn
21:00 Mõtlemis taas
22:30 Jaanipäeva hullus
00:00 KAVA
00:05 TÄNA*
00:35 Õigusnõu*
01:05 Helsinki - Tallinn*
01:35 Jaanipäeva hullus*
03:05 Info TV

KOLMAPÄEV, 11.04

08:55 KAVA
09:00 TÄNA*
09:30 Õigusnõu*
10:00 Mõtlemis taas*
11:00 Helsinki - Tallinn*
11:30 Garaazist välja*
12:00 OTSE: LV Pressikonverents
12:30 Jaanipäeva hullus*
14:00 Info TV
18:15 KAVA
18:20 TÄNA. Lühiuudised
18:30 LV Pressikonverents*
19:00 TeTeVeke
19:20 TÄNA. Lühiuudised*
19:30 Meedia keskpunkt
20:00 Päevakava
20:30 TÄNA. Pealinna uudised
21:00 Eesti Ajalehtede Liidu konverents "Meedia ja kriis" 2. osa
21:30 Dokumentaalfilm. Alged
22:30 KAVA
22:35 TÄNA*
23:05 LV Pressikonverents*
23:35 Meedia keskpunkt*
00:05 Päevakava*
00:35 Dokumentaalfilm. Alged*
01:35 Info TV

NELJAPÄEV, 12.04

08:55 KAVA
09:00 TÄNA*
09:30 LV Pressikonverents*
10:00 Päevakava*
10:30 Meedia keskpunkt*
11:00 Eesti Ajalehtede Liidu konverents "Meedia ja kriis" 2. osa
11:30 Kultuurimeetri arhiivist.
12:00 Mustpeade vennaskond Tallinn liigub*
12:30 Dokumentaalfilm. Alged*
13:30 Info TV
18:15 KAVA

18:20 TÄNA. Lühiuudised
18:30 Spordisõbrad*
19:00 TeTeVeke
19:20 TÄNA. Lühiuudised*
19:30 Pealinna Pead
20:30 TÄNA. Pealinna uudised
21:00 Hingelt tugevad
21:30 Elu peeglis
22:00 Mark Pease'i kirev elu
23:25 KAVA
23:30 TÄNA*
00:00 Elu peeglis*
00:30 Mark Pease'i kirev elu*
01:55 Info TV

REEDE, 13.04

08:55 KAVA
09:00 TÄNA*
09:30 Pealinna Pead*
10:30 Hingelt tugevad*
11:00 Elu peeglis*
11:30 Linna aed*
12:00 Mark Pease'i kirev elu*
13:25 Info TV
18:15 KAVA
18:20 TÄNA. Lühiuudised
18:30 Pealinnapilt. Linnakodu*
19:00 TeTeVeke
19:20 TÄNA. Lühiuudised*
19:30 Tartu uudised
20:00 Kultuurimeeter. Avastamata šedöövid
20:30 TÄNA. Pealinna uudised
21:00 Dokumentaalfilm. Kahe peaga Jaanus Pillimeeste klubi
21:30 KAVA
22:30 TÄNA*
23:05 Tartu uudised*
23:35 Kultuurimeeter. Avastamata šedöövid*
00:05 Pillimeeste klubi*
01:05 Info TV

LAUPÄEV, 14.04

08:55 KAVA
09:00 TÄNA*
09:30 TeTeVeke
09:40 Ajaga sammu
10:10 Kaming suun - TTVs tulekul...
10:30 Kultuurimeeter. Avastamata šedöövid*
11:00 Kas tohib?*11:30 Tartu uudised*
12:00 Õigusnõu*
12:30 Mõtlemis taas*
13:30 Päevakava*
14:00 Dokumentaalfilm. Kahe peaga Jaanus*
14:30 Info TV
18:45 KAVA
18:50 TeTeVeke
19:00 Terve tervis*
19:30 Keskkonnanädal
20:00 Jäljed
20:30 TÄNA. Pealinna uudised
20:50 Kaming suun - TTVs tulekul...*
21:10 Tallinna päev 2007
21:40 Guitari jamboree 2011
22:55 KAVA
23:00 TÄNA*
23:20 Keskkonnanädal*
23:50 Jäljed*
00:20 Guitari jamboree 2011*
01:35 Info TV

PÜHAPÄEV, 15.04

08:55 KAVA
09:00 TÄNA*
09:20 TeTeVeke
09:30 Aleksei Turovski lood*
10:00 Jäljed*
10:30 Terve tervis
11:00 Linna aed
11:30 Keskkonnanädal*
12:00 Pillimeeste klubi*
13:00 Guitari jamboree 2011*
14:15 Info TV
18:45 KAVA
18:50 TeTeVeke
19:00 Helsinki - Tallinn*
19:30 Elu peeglis*
20:00 Arhiivivaramu. Kirjanikud
20:30 TÄNA. Pealinna uudised
20:50 Euroopa tee 1/13*
21:05 Alternatiiv 3/5
21:20 Kuuma ja terava*
22:00 Suured helid. Birgitta festival 2011
00:10 KAVA
00:15 TÄNA*
00:35 Arhiivivaramu. Kirjanikud*
01:05 Alternatiiv 3/5*
01:20 Suured helid. Birgitta festival 2011*
03:30 Info TV

Nädala juubilar JOSEPH PULITZER 165

Pulitzeri nimi on maailma-kuulsaks saanud temanimele auhinna kaudu, mida jagatakse alates 1917. aastast Joseph Pulitzeri testamendi põhjal. Pulitzeri auhind on iga-aastane kirjandus-, ajakirjandus- ja muusikaauhind, mida annab välja New Yorgis asuv Columbia Ülikooli erikomitee. Seda peetakse tänapäeval väga autoriteetseks tunnustuseks, kuigi kritiseerijad tuletavad meelde, et Pulitzeri ajaleht *New York World* paistis eelkõige silma sensatsioonijangude ja vastutustundetute artiklite avaldamisega. Läbi aegade on selle auhinna pälvinud paljud kuulsused, näiteks laulja Bob Dylan ja USA president John F. Kennedy, aga ka kirjanikud Ernest Hemingway, John Steinbeck, Margaret Mitchell, William Faulkner, Edward Albee, Saul Bellow, John Updike jpt.

Ainsa eestlasena on seni Pulitzeri auhinna saanud karikaturist Edmund Valtman (1914–2005). Tema nimi oli kodumaal aastakümneid peaaegu tundmatu, kuid Valtmani kuulsus oli seda suurem USA-s, kus ta 1962. aastal oma karikatuuriloomingu eest auhinna sai.

Joseph Pulitzer sündis 10. aprillil 1847. Ta kasvas üles jõukas ungari-juudi perekonnas, kes elas ühes väikelinnas ligi 200 km kaugusel Buda-

pestist. Kaupmehena tegutsenud isa suri, kui Joseph oli 11-aastane. Ta sai hea hariduse ja püüdis juba teismelisena astuda sõjaväkke, kuid praagiti välja nõrkade silmade ja kõhetu kehaehituse pärast. Et perekond oli selleks ajaks juba vaesunud, otsustas noormees 1864. aastal emigreerida Ameerikasse. Seal sai ta esialgu osaleda USA kodu-sõjas. Pärast sõda siirdus St. Louisi linna, kus elas suur saksakeelne kogukond, aga Joseph Pulitzer valdas saksa keelt väga ladusalt. Seal töötas ta algul kelnerina ja koolera-epideemia ajal ka surnumatjana. Visa loomu ja kiire taibuga mees kõitis peagi kohaliku saksakeelse ajalehe *Westliche Post* toimetaja tähelepanu ja palgati reporteriks, sest suutis teha ka 16-tunniseid tööpäevi. See oli tema esimene tööne kokkupuude poliitikaga, mis kõitis teda kogu järgneva elu, kuni selle lõpuni 29. oktoobril 1911.

Joseph Pulitzer ühines Vabariikliku Parteiga ja kandideeris kohaliku seadusandlikku kogusse, võites vastaskandidaati ülekaalukalt ning samal ajal kerkides toimetuses karjääriredelil. 31-aastaselt abiellus ta haritud ja kõrget ühiskondlikku staatust omava Kate Davies'ega. 1872. a ostis ettevõtlik mees 3000 dollari eest *Westliche Posti* aktsiaid ja

aasta hiljem müüs need maha, teenides suurt vahelkasu. Teenides suurt vahelkasu. 1879. a ostis ta ära ajalehed *St. Louis Dispatch* ja *St. Louis Post* ning ühendas need suureks tugevaks väljaandeks

St. Louis Post-Dispatch. Sestpeale algaski Joseph Pulitzeri edulugu ajakirjanduskorüfeena. 1883. aastal omandas ta suure kahjumis viirelnud ajalehe *New York*

World, mis tänu uue omaniku andekusele ja energiale kujunes üheks suurimaks ja mõjukaimaks tolleaegses USA-s. Pulitzer taipas, et ajalehe müügiuue ei sõltu mitte niivõrd väljaande mainest, poliitilistest eelistustest ja sisust, vaid tähtsaim on oskus trükist lugejatele isuäratavaks teha. Seetõttu pööras ta erilist tähelepanu ajalehe kujundamisele, iseäranis esikülje pilkupüüdvusele.

„Mulle kuulus ajaleht, mis oli aastaid olnud varjusurmas. Püüdsin kõiki mooduseid ära kasutada suurendada selle levi. Mida sain teha? Loomulikult oli selleks suurte fotode kasutamine,“ tunnistas Pulitzer. Ajalehest pidi saama eelkõige minev kaup.

Suurt tähelepanu pööras Pulitzer reklaami osatähtsusele. Kui 1880. aastatel teenisid olulisemad USA lehed oma kasumi 65% ulatuses ostjatelt-tellijatelt ja 35% tuli reklaamist, siis 1900-ndatel tagasid reklaamiandjad juba 55% väljaannete sissetulekust. Seda trendi nähes langetas Pulitzer oma ajalehe müügihinna ühele sendile, püüdes lugejaid üle lüüa oma peamise konkurendi William Randolph Hearsti *New York Journal*ilt.

„Kui ajaleht soovib maksimaalselt teenida avalikkust, peab tal olema suur levi, sest suur levi tähendab palju reklaami, mis omakorda

tähendab palju raha. Raha aga tähendab sõltumatust,“ tunnistas Pulitzer avameelselt.

Pulitzer pakkus rohkelt inimlike aspekte sisaldavaid lugusid, keelepeksu ja prominentsete isikutega seotud skandaale, sest need kõitsid lugejaid. Tema jaoks oli oluline, et ajaleht lahutaks lugeja meelt. Seetõttu olid esiküljel enamasti skandaalsed lood, aga neljas lehekülj sisaldas arvamuslugusid, oli mõeldud lugejaid harima. Sellised väljaanded osutusid kergesti loetavaks eelkõige vähemharitud lugejaskonnale – immigrandid, töölisel ja naisterahvad olid need, kelles Pulitzer nägi oma väljaannete peamist sihtrühma.

Üheks suurimaks eesmärgiks jäi aga avalikkuse mõjutamine. Selle saavutamiseks tuli Pulitzeri arvates nädalast nädalasse avaldada ühe- ja samateemalisi artikleid ning poliitkommentaatorite kindlasuunalisi seisukohti, kuni avalikus arvamuses suudetaks tekitada vajalik muudatus.

Kas mitte Eesti meedia pole sama taktikat aastaid kasutanud Edgar Savisaare ja Keskerakonna suhtes? Tänapäevane ajakirjandus USA mõjusfääris olevates riikides, kaasa arvatud Eesti, ongi eelkõige Joseph Pulitzeri nägu.

Indrek Veiserik

Kärpekirves Ateena kohal

„USA-s teevad vabariiklased maha president Barack Obama majanduse elavdamise paketti ning nõuavad kaelamurdvat eelarvekärpimist. Kui soovite näha, kui hästi selline plaan töötab, tulge ja külastage Euroopat, eriti aga Kreekat,“ kirjutab Ateenas viibinud kolumnist Nicholas D. Kristof 7. märtsil ajalehes *New York Times*.

Kristof mõonab, et Kreeka vajas ülesäratatavat hoopit, mis paneks teda majanduslike reforme läbi viima. Kuid üliranged eelarvekärped on Kreeka majanduse sisuliselt koomasse lõõnud.

„Kui võrrelda Euroopa riikide kokkukuivanud majandusi USA toibuva majandusega, peaksid jänkid olema õnnelikud Obama majanduse elavdamise paketi ja selle resultaatide üle,“ arvas ta.

Autor avaldab imestust Ateena linnapildi üle. Suur osa liiklusfooridest ei tööta ja kerjused otsivad toitu prügikastidest. Kõikjal linnapildis on näha nende kaupluste varemeid, mis protestiaktisioonide käigus põlema pandi.

Inimlikud igapäevadraamad

„Ateena tänaval tervitas mind üks kodutu, kes kõneles laimatus briti aktsendiga inglise keeles,“ kirjutab Kristof. 35-aastane mees nimega Michael

A. Kambouroglou oli enda sõnul õppinud inglise kirjandust Cambridge'i ülikoolis ning aastaid töötanud turismisektoris, viimati viietärnihotellis. Varem oli ta nautinud head elu, reisides üle maailma. Kuid ühel päeval ligi aasta tagasi majanduskollapsi käigus ta koondati. „Ausalt öeldes, ma ei uskunud kunagi, et midagi sellist võiks minuga juhtuda,“ tunnistas Kambouroglou Kristofile. „See kõik toimus hetkega.“

Kambouroglou sõnul koputab ta nüüd igal hommikul uste taga, lootes tööd leida. Kuid säärase majanduse puhul, nagu Kreekas praegu, on see võimatu. Säästude lõppedes kolis ta silla alla elama.

Ületüldine viletsus Kreekas järjest süveneb. Õigeuskiriku andmetel saab juba 250 000 kreeklast iga päev tasuta lõunasööki ja peavarju. Kristof kirjutab kolumnis, et enne kriisi elati Kreekas väga hoolimatult. Näiteks oli äri-

omanikel üsna tavapärane käituda järgmiselt: 100000-dollarise maksuarve tasumise asemel maksis 40 000 dollarit maksudeks, 20000 dollarit läks ametnikele altkäemaksuks ja 40000 dollarit jättis endale. Kuigi Kreeka allakäigu põhjusteks oli riiklikul tasemel üle oma võimete elamine, suured pensionid jm hüved, suured pensionid jm hüved, said Kristofi sõnul Kreeka majandusele eelkõige saatuslikuks korruptsioon, ebatõhusus ja kodanike valikuline seadusetäitmine.

Kreeka vajab uut Periklest

On asutud läbi viima struktuurset reforme, paranenud on maksude kogumine. Ometi on kolumnisti arvates suurimaks muutuseks, mis Kreekas varasemaga võrreldes toimunud, ülikarmilt kärbitud eelarved. „Kreekas ja ka mujal Euroopas on kärpimine keset majanduslangust muutnud olukorra veelgi hullemaks, täpselt nagu majandusteadlane John Maynard Keynes oma teoorias ennustas,“ kirjutab Kristof. Meetmed, mida on ellu viidud Kreeka majanduse päästmiseks, ei pruugi NYT kolumnisti hinnangul toimida. Kristof toob välja Kambouroglou

arvamuse, kelle sõnul võib kõik lõppeda sotsiaalse revolutsiooniga. Kristof kaldub arvama, et hiljutised Kreeka abipaketid kukuvad läbi – pigem päästavad need paketid Prantsuse ja Saksa panku, mitte aga Kreekat.

Sünged meeleolud kreeklaste seas laienevad. Suur hulk elanikest emigreerib Põhja-Euroopasse ja Austraaliasse. Koolid, haiglad ja sotsiaalkoolekandeesutused on jäänud väga viletsasse seisusse. Paljudes vaimuhaiglates pole personal saanud palka juba pool aastat ja elekter on välja lülitatud.

Kristof tuletab meelde, et üks varasemaid Euroopa majanduskriise toimus Kreekas 5. sajandil eKr. Tollal valitses Ateenat kuulnud riigijuht Perikles, kes kujunenud olukorras ei asunud eelarvet kärpima, vaid selle asemel lõi palju avalikke töökohti ja lasi ehitada Parthenoni. „Me vajame tänapäeva Periklest,“ tunnistas Parthenoni juures töötav giid Miranda-Maria Skiniti. Kreeka ajaloos leidub vajalikke ajatuid teadmisi, mida tasub kõrva taha panna nii kreeklastele jt eurooplastele kui ka ameeriklastele, leiab see kolumnikirjutaja.

Refereeris Indrek Veiserik

Õnnitleme Sind, Vello Lukk!

Keskerakonna büroo ja kaasvõitlejad õnnitlevad Jõgeva piirkonna tublit erakondlast ja omavalitsustegelast VELLO LUKK'i, kes saab 7. aprillil 60-aastaseks.

Soovime tervist ja jätkuvat edukat koostööd!

Lõpetame omandireformi!

Konverents Rahvusraamatukogus

teisipäeval, 24. aprillil kell 16.00

Konverents toimub koostöös Eesti Linnade Liiduga – kandsid ju linnad põhilise raskuse seoses sundürrikega.

MTÜ Koduõigus juhatus
Info telefon 62 72 910

Tartu üritused

Esmaspäeval, 9. aprillil kell 14
võtab Keskerakonna Tartu büroos (Ülikooli 12)
tartlasi vastu jurist **Marjo Antik**.

Neljapäeval, 12. aprillil kell 15
haridusosakonna saalis (Raekoja pl 12)
kohtumine Riigikogu liikme **Inara Luigasega**.